

De stem van het geweten

De stille maner in u

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

8341 Inleiding in geestelijke kennis

Gods liefdesvonk in de mens

6090 Goddelijke vonk - De juiste verhouding tot God

6498 Levensvonk - Liefde - Geschenk van genade

7761 Het dringen van de geestvonk naar de Geest van de Vader

Het tot leven wekken van de liefdesvonk

5400 Het tot leven wekken van Gods vonk in de mens

6696 Het doen ontvlammen van de liefdesvonk - Aanwijzingen daarvoor

Het gevoel voor goed en kwaad

7432 Gevoel voor goed en kwaad

8639 De vrije wil - Het inzien van goed en kwaad - Liefdesvonk

De stem van het geweten

0388 Het geweten

1114 De innerlijke stem - Stem van het geweten - Hoorbare stem

1565 De stem van het geweten

6262 De stem van het geweten - Gevoel - De juiste weg

7698 De stem van het geweten

Het verstikken van de stem van het geweten

2461 Zedeloosheid - Ongeschreven wetten

3227 Recht - Rechtvaardigheid - Rassen - Volkeren

- 4853 Het hand over hand toenemen van de zonde
6948 Het overschatten van materiële goederen
7725 De zonde tegen de Geest

De wil om het goede te doen

- 2020 De innerlijke stem - Gedachte - Daad
2917 De wil voor het goede - Vergrote kracht
6036 Niet alleen de daad geeft de doorslag, maar de wil

De verantwoordelijkheid in het aardse leven

- 3329 Eigen verantwoording - Dogma
5308 De mens is verantwoordelijk voor de wil
7149 Verantwoordelijkheid van de ouders en de kinderen

Verandering tot liefde

- 0399 Liefdadigheid - Kommer - De Heiland tegenwoordig in liefde
2267 Dienen in liefde uit vrije wil
7819 Wereldse vreugden?
8336 Verandering tot liefde

Toevoer van kracht door de verbinding met God

- 3482 Verbinding met God - Toevoer van kracht
3948 De wil tot het goede - Toevoer van kracht door de goddelijke Verlosser
4952 Het onbegrensd doen toekomen van genade - Doeltreffendheid

De stille manier in u

- 3199 De innerlijke stem
4833 De stem van het geweten - Het gebod van de liefde - Weten
5760 Het ongevoelig worden voor de innerlijke stem door het weren van de Geest
6585 De stem van het geweten

8421 Het aangesproken worden door God is het bewijs van Zijn bestaan

BD.8341

28 november 1962

Inleiding in geestelijke kennis

Ik wil de mensen een gemakkelijk te begrijpen onderrichting geven. Ik wil hun op de eenvoudigste wijze opheldering verschaffen zodra zij een juiste verklaring willen aannemen maar nog geheel zonder kennis zijn. U mensen zou het u kunnen voorstellen dat Ik u niet heb geschapen zoals u nu bent, want u kunt veel onvolmaaktheid bij de mensen waarnemen. En als u hierover nadenkt, zal het u twijfelachtig voorkomen dat een hoogst volmaakt Wezen, dat u God noemt, een zo onvolmaakte mensheid zou hebben geschapen. Daar u echter uzelf, alsook al de voor u zichtbare scheppingswerken niet zelf hebt kunnen laten ontstaan, moet er dus een "kracht" aan het werk geweest zijn en van u wordt gevraagd daaraan te geloven. Er moet een God bestaan, een Schepper van alles wat u ziet en die ook u geschapen heeft.

Deze Schepper nu is hoogst volmaakt, waarvan u zich tijdens uw aardse leven veel bewijzen zult kunnen verschaffen. Dus Hij heeft ook u mensen geschapen, echter niet in die toestand waarin u zich thans bevindt. Veeleer bent u evenzo hoogst volmaakt uit Hem voortgekomen. U bent voortgebracht door de hoogst volmaakte kracht van een Schepper, een Wezen dat in staat is te denken net als u, alleen in de hoogste perfectie. U was dus volmaakt geschapen, maar u bleef niet volmaakt omdat u een vrije wil had, die zich kon ontplooien in iedere richting en die daarom ook alle volmaaktheid kon opgeven en zich veranderen in het tegendeel. En dat hebt u gedaan! U verliet het vaderhuis, u verwijderde u van uw God en Schepper. U wees Zijn vaderliefde af en werd daardoor tot ongelukkige schepselen, omdat bij Gods zaligheid onbegrensde liefde hoort.

Mijn Liefde is echter oneindig en ze volgt u ook in de diepte die u in vrije wil gezocht hebt. Mijn Liefde wil eenmaal weer uw terugkeer naar Mij bewerkstelligen en ze laat u daarom niet in uw onzalige toestand maar helpt u, dat u uit de diepte weer omhoog klimt, dat u uit het rijk der duisternis weer terugkeert in het rijk van het licht en uw vroegere zaligheid weer bereikt. Want de liefde wil altijd gelukkig maken en daarom zal Mijn Liefde ook niet afnemen tot u de weg terug naar Mij ten einde hebt gebracht.

Uw mens-zijn op deze aarde is slechts een heel kleine etappe op de weg die terugvoert naar Mij. U bent met rede begaafd en u bezit een vrije wil en verstand. U kunt denken, voelen en willen en er ook naar handelen. Is nu uw denken en willen juist, dan beweegt uw denken en willen zich steeds in de liefde. Dan zal de

liefde uw denken en willen bepalen, omdat de juist gerichte wil zich door Mij laat leiden te werken in naastenliefde. En omdat het werkzaam zijn in liefde gelijk staat aan het dichterbij komen tot Mij, de eeuwige Liefde. Omdat het gelijk staat met de verandering van uw verkeerde wezen in het oer-wezen, dat in alle volmaaktheid eens van Mij is uitgegaan.

Dus hebt u mensen op aarde maar één taak, namelijk een leven te leiden in liefde. En daarmee vervult u uw aardse levensdoel dat weer het zich aansluiten bij de eeuwige Liefde is. En bijgevolg kan de eeuwige Liefde u weer overgelukkig maken en bent u nu weer zalig zoals u het was in het allereerste begin. Dat is het enige doel waar u naar moet streven op aarde. En opdat u dat doet wordt u door Mijzelf onderwezen, door de stem van het geweten, door de stem van de Geest, die als vonk gloeit in ieder mensenhart en die alleen maar ontstoken behoeft te worden door werken van naastenliefde om nu u mensen alles te zeggen wat u doen of laten moet en die u steeds weer zal aansporen tot verdere werkzaamheid in liefde.

De liefde is oer-substantie van uw wezen en wilt u volmaakt zijn en blijven, dan moet de liefde u ook helemaal vervullen. Verwaarloost u echter de liefde, dan blijft u onvolmaakte wezens. En u behoort dan tot hetzelfde geslacht als u in deze tijd overal om u heen ziet: liefdeloze, egoïstische mensen die altijd alleen maar aan zichzelf denken, echter zich nooit om hun naaste bekommeren die in nood naast hen leeft. Gebrek aan liefde betekent evenwel ook gebrek aan zaligheid. Het betekent duisterheid van geest, gebrek aan inzicht, gevoelens van zwakheid en onvrijheid. Want dan heeft de mens ook geen besef van zijn God en Schepper, en hij neemt dan ook niet de weg tot Hem.

Doch alleen de vereniging met Mij kan het wezen weer de zaligheid bezorgen. En omwille van deze vereniging met Mij bent u op aarde. U moet weer uw volmaaktheid bereiken die u eens vrijwillig hebt opgegeven. U moet uzelf weer veranderen tot liefde die uw oer-substantie was. En met deze ommekeer zult u ook weer de vereniging met Mij tot stand brengen. U zult dan zelf liefde geven en onbegrensd liefde mogen ontvangen. U zult het ware leven kunnen binnengaan dat eeuwig duurt en u zult dan volmaakt worden en daarom ook onbegrensd zalig zijn.

Amen

Gods liefdesvonk in de mens

BD.6090

26 oktober 1954

Goddelijke vonk - De juiste verhouding tot God

U draagt allen de goddelijke vonk in u, die uw leider wil zijn op uw weg over de aarde, wanneer u hem maar daartoe het recht verleent, wanneer u het hem mogelijk maakt dat hij zich zelf uit en u onderricht. Er is geen mens op zichzelf aangewezen. Ieder kan Mijn ondersteuning verwachten. Ieder hoeft zich maar met Mij te verbinden en Ik werk op de mens in door Mijn Geest.

U bent onlosmakelijk met Mij verbonden vanaf het allereerste begin, juist door die Geestvonk die u in u draagt en die een deeltje is van de Geest van de Vader. Dus u blijft voortdurend met Mij in onderling verband staan. Doch hij houdt zich stil in u, zolang u zich niet bewust aan zijn leiding overgeeft, zolang u zich nog in gedachten en in uw wezen van Mij afzondert. En dus ligt het aan uzelf, of u zich als een deel van Mij voelt, of u zich door Mij zult laten leiden en raad geven. Het ligt aan u of u de juiste verhouding tot Mij tot stand brengt. De verhouding van een kind tot de Vader of van het schepsel tot zijn God en Schepper.

Reeds de erkenning aan Mij als uw Schepper van eeuwigheid ondergeschikt te zijn, is een schrede van toenadering tot Mij, die u zeker ook daarheen zal leiden, dat u Mij eens als uw Vader ziet en op Mij aanstuurt. Want u staat dan al Mijn Geestvonk in u toe, dat hij op u inwerkt, dat hij u waarschuwt en aanmaant het kwade te laten en het goede te doen. Ik kan dan al met u spreken door de Geest, zodra u Mij maar erkent. En steeds liefdevoller zullen Mijn woorden zijn. De invloed van Gods Geest zal steeds meer liefde opwekken, hoe meer u in Mij uw Vader ziet en nu als Mijn kinderen ook gehoorzaam de innerlijke stem volgt die u waarlijk alleen in uw voordeel onderricht.

De verbinding met Mij bestaat voortdurend. Maar of u zich daarvan bewust wordt, hang van uzelf af. Zodra uw gedachten in gebed naar Mij opstijgen, brengt u ook bewust de verbinding met Mij tot stand. En dan kan Ik ook in u werkzaam zijn door Mijn Geest. En zo staat geen mens geïsoleerd van Mij in de schepping, wanneer hij zelf dit isolement niet verkiest. Wendt hij zich zelf van Mij af, denkt hij vrij te zijn van elke band met de Macht die hem geschapen heeft, dan is hij ook geïsoleerd en dan wordt hij door Mij niet beïnvloed. Dan sluimert de goddelijke vonk in hem. Hij uit zich op geen enkele wijze, want ook de vrije wil van de mens wordt niet aangetast. De mens wordt niet bepaald in zijn instelling tegenover Mij. Hij moet uit zichzelf de band tot stand brengen, wil hij de zegen van zo'n verbinding ervaren, die echter onherroepelijk naar de voltooiing voert.

Amen

BD.6498

11 maart 1956

Levensvonk - Liefde - Geschenk van genade

U draagt allen de levenskiem in u en hoeft dus geen prooi van de dood te worden wanneer u deze levenskiem maar voeding geeft, wanneer u hem licht en warmte toevoert, zodat hij zich kan ontplooien. Wanneer u het de goddelijke vonk in u mogelijk maakt dat hij zich tot een heldere vlam kan ontwikkelen, wanneer u in uzelf de liefde ontsteekt. Dan ontwaakt u uit een dode toestand tot leven en dan hoeft u de dood nimmer meer te vrezen.

Met dat doel bent u op aarde als mens belichaamd, om het leven te verkrijgen dat eeuwig duurt. En opdat dit mogelijk is, legde God in u een vonkje van de oerlevenskracht die u nu zelf zult moeten laten toenemen. Elke inspanning van uw kant wordt ondersteund, dus u hoeft maar te willen dat u tot leven komt. Want de oerlevensvonk in u aan te wakkeren wil zoveel zeggen als liefde te beoefenen, waartoe u wel in staat bent, maar steeds eerst de wil zult moeten opbrengen. Dus zal steeds de liefde voorwaarde zijn om het eeuwige leven te verwerven. Zonder liefde bent u gedoemd te sterven.

Zou u in dit aardse leven komen zonder deze levenskiem, de goddelijke liefdesvonk, dan zou het u onmogelijk zijn in liefde werkzaam te zijn. Want dan zou de tegenstander van God u volledig in zijn bezit hebben. Maar daar u door de weg van het zich ontwikkelen tevoren al in een zekere graad van rijpheid terecht bent gekomen en deze graad van rijpheid nu in het stadium als mens geen gevaar moet lopen, legde God in iedere menselijke ziel een vonkje van Zijn Geest.

Dat is echter voldoende om een vuur van liefde in u te laten ontstaan, wanneer het maar de nodige voeding wordt toegevoerd, wanneer de mens elke innerlijke opwelling nakomt en liefde beoefent. Want deze goddelijke vonk drijft de mens innerlijk daartoe aan, echter aanvankelijk slechts zo zachtjes, dat het nauwelijks wordt gevoeld. Maar toch geeft het de gewillige mens aanleiding het aandringen na te komen. En nu ontwaakt de ziel tot leven. Want de liefde is een kracht die niets om zich heen duldt wat dood is, die alles het leven geeft en die ook alles zal overwinnen wat haar tegenstand biedt.

Een mens die steeds de liefde beoefent, zal ook elke innerlijke zwakte voelen verdwijnen, omdat de kracht van de liefde hem nu doorstroomt, omdat er niets goddelijks bestaat wat krachteloos is of een zwakheid zou kunnen achterlaten. En omdat de liefde goddelijk is, omdat ze de uitstraling van God is, omdat ze de oer-

substantie is van God die in Zich ook kracht is in de oervorm. Daardoor komt u dus tot leven, omdat u rechtstreeks uit God de kracht put, zodra u een leven in liefde leidt. En dat is uw opgave op aarde en ook uw einddoel, door een leven in liefde de verbinding met God aan te gaan, dus in vrije wil weer terug te keren naar waar uw oorsprong lag.

Dat u het zult kunnen is een buitengewoon geschenk van genade, omdat God u, ondanks uw vroegere afweren van Zijn Liefdeskracht, toch een vonkje van deze kracht toevoegt, zodra u het aardse bestaan als mens binnengaat. Maar u zult zelf het vuur in u moeten laten opvlammen. U zult deze liefdesvonk niet langzaam mogen laten uitgaan. U zult hem niet mogen doven, want dat zou uw dood betekenen. Want dan berooft u zichzelf van elk leven en u zult daar niet bij kunnen worden gehinderd, omdat u een vrije wil hebt. Elke mogelijkheid wordt u ontsloten, het leven dat u eens verloren had weer terug te krijgen. Maar de vrije wil wordt u niet ontnomen. En deze alleen bepaalt wat u met de goddelijke liefdesvonk doet.

Ieder mens wordt van binnen uit gedrongen om werkzaam te zijn in liefde. Maar komt hij deze drang niet na, dan wordt de stem steeds zachter en sterft uiteindelijk geheel ongehoord weg. En dan is er gevaar dat de mens helemaal in de war raakt, dat hij weer ten prooi valt aan de dood, ofschoon God hem steeds weer zal aanraken en hem steeds weer van buiten af gelegenheden verschaft, die zijn wil om lief te hebben in hem zouden kunnen opwekken. Want God tracht de ziel van ieder mens te winnen, tot aan de dood toe. Want Hij wil niet dat ze ten prooi valt aan de dood. Hij wil dat ze zal leven. Maar Hij handhaaft de vrije wil van de mens.

Amen

BD.7761

1 december 1960

Het dringen van de geestvonk naar de Geest van de Vader

De Geest in u dringt onophoudelijk aan op de verbinding met de Geest van de Vader van eeuwigheid. Maar u wordt zijn dringen niet altijd gewaar. U slaat niet altijd acht op de uitingen die hij u doet toekomen. U schenkt niet altijd aandacht aan datgene wat hij u wil overbrengen. Maar hij is in u. Ieder draagt de geestvonk in zich als deel van de Geest van de Vader en is bijgevolg ook onafscheidelijk verbonden met de Geest van de Vader. En omdat dit geestvonkje in u rust, kan

ook ieder mens de weg gaan tot Mij wiens deeltje u bent. Want van binnen uit wordt u gedrongen de band met Mij te zoeken.

Maar u zult dit innerlijke aandringen ook kunnen afweren en op Mijn tegenstander gericht blijven, omdat dan de Geest in u zich terugtrekt, dus op geen enkele manier dwingend op uw wil inwerkt. En zo is dus alleen uw wil beslissend voor het succes of de mislukking van uw aardse bestaan. De vrije wil is echter het teken van een goddelijke verbondenheid. Dus moet die voor het schepsel blijven behouden, daar het anders eeuwig onvolmaakt zou blijven.

Dat de mens nu juist of verkeerd kan denken en willen, moet echter mogelijk zijn omdat hij een beslissing moet nemen in zijn leven op aarde. En er zullen twee krachten op hem inwerken, die dus proberen zijn denken en willen te beïnvloeden. Maar deze beide krachten zijn verschillend. Ze staan tegenover elkaar. Ik en Mijn tegenstander proberen de ziel van de mens te winnen en elke macht werkt anders op de mens in. Mijn tegenstander probeert het lichaam voor zich te winnen, dus door het lichaam de ziel ertoe te brengen te willen en te denken zoals hij wil en denkt, terwijl Ik door de Geest de ziel tracht te beïnvloeden. En de verlangens van Geest en lichaam zijn heel verschillend van aard.

Maar laat de ziel zich door de Geest in zich overreden wat zij moet willen en denken, dan behoort ze ook spoedig Mij toe. Want dan zal het denken en willen juist zijn - dat wil zeggen: overeenstemmen met Mijn wil - en de ziel weer naar het licht leiden, naar haar vroegere volmaaktheid. Geeft echter de ziel toe aan het verlangen van het lichaam, dan heeft Mijn tegenstander haar gewonnen. Want dan blijven de wil en de gedachten van Mij afgewend. Ze gaan geheel op in de wil van Mijn tegenstander en de ziel blijft nog eindeloos lange tijd op een verre afstand van Mij.

En toch draagt ze ook de geestvonk van Mij in zich, maar ze belet hem elke uiting. Hij kan geen ingang vinden. Ze luistert niet naar zijn aandringen en wensen, maar vervult elk verlangen van het lichaam. Deze ziel is weliswaar ook met Mij verbonden, omdat het eeuwig niet bestaat losgemaakt te zijn van Mij als de scheppende kracht. Maar ze merkt er niets van en bevindt zich daarom in een isolement wat altijd een ongelukkige toestand is. Ze biedt Mij dan weerstand die Ik niet met geweld breek, en verlengt de toestand van verwijdering van Mij weer voor eindeloos lange tijd.

De ziel die daarentegen acht slaat op de uiting van de Geest, komt steeds dichterbij Mij. En haar scheiding van Mij is al spoedig opgeheven, omdat de geestvonk niet rust tot de vereniging met Mij is voltrokken, omdat de Geest in de mens nu alleen het denken en willen van hem bepaalt en dit niet anders dan goed en juist

kan zijn. Want Ik Zelf ben het die nu in u werkzaam is en ook werken kan, omdat u uw vroegere weerstand zelf hebt opgeheven en Ik nu weer ongehinderd Mijn liefdeskracht in u binnen kan laten stralen.

Dus ieder mens kan Mij vinden, omdat hij in zich een Leider heeft die geen andere weg gaat dan die naar Mij. En sluit hij zich nu bij deze Leider aan, dan zal hij ook gegarandeerd Mij Zelf bereiken. Hij zal zich steeds inniger met Mij aaneensluiten, want Ik Zelf trek hem aan door de Geest die in u is, omdat u een deel van Mij bent.

Amen

Het tot leven wekken van de liefdesvonk

BD.5400

25 mei 1952

Het tot leven wekken van Gods vonk in de mens

Mijn Geest moet in u werkzaam worden. Een vonk van Mijn Geest is in u, dus sluimert er iets goddelijks in u, dat op uw denken, willen en handelen kan inwerken, wanneer u zelf hem dit toestaat. U beslist zelf of deze geestvonk in u werkzaam kan worden. Het hangt geheel van uw wil af, de Geest in u tot leven te wekken. Want hij is wel in u, maar hij wacht op de vervulling van de voorwaarden onder welke zijn werkzaam zijn mogelijk is.

Noch Mijn almacht, noch Mijn overgrote Liefde kunnen Mijn deel in u tot werkzaamheid bewegen. Want de wet van de eeuwige ordening ligt aan alles ten grondslag, ook aan de vorming van de mens met al zijn vermogens en niet op de laatste plaats aan de vrije wil van de mens, zonder welke een volmaakt schepsel niet denkbaar is en die er daarom ook naar moet streven weer in de staat van volmaaktheid binnen te gaan.

Maar het is ook de tegenpool niet mogelijk de goddelijke geestvonk in u te hinderen bij zijn werken, als u dit niet zelf wilt. U alleen bepaalt uw instelling tegenover Mij en ook tegenover Mijn tegenstander. Dus hebt u ook een vrije wil die evengoed slecht als goed kan handelen. Ik ken nu het hart van ieder mens en volg zijn geestelijke ontwikkeling. Maar Ik doorzie ook de pogingen van Mijn tegenstander, de mensen onder zijn invloed te brengen. En zijn invloed is vaak zo sterk, dat die niet zonder uitwerking blijft, dat de mens zwak wordt het juiste te

willen en geneigd is toe te geven aan hem die zijn wil in een verkeerde richting wil sturen.

De mens is zwak zonder Mijn bijstand. Want deze wilszwakte is het natuurlijke gevolg van zijn afstand tot Mij door de vroegere zonde tegen Mij. Hij kan het goede willen, maar heeft daartoe een genadegave nodig van Mijn kant, die volledig tot zijn dienst staat in het erkennen van Christus. Daarom dus moet hij Christus erkennen, die voor het versterken van de wil van de mensheid het zwaarste offer bracht.

Want Ik eis van de mens gedurende zijn aardse bestaan een vrije wilsbeslissing, dus moet Ik hem ook garanderen deze vrije wilsbeslissing af te kunnen leggen, wil Ik dat hij de volmaaktheid bereikt. Hij moet zijn wil in elke richting kunnen gebruiken, daar Ik anders niet zo'n eis aan hem zou kunnen stellen. En daartoe verleent uw Geest uit Mij u de nodige hulp, als u hem daartoe het recht geeft. De geestvonk die een deel is van Mij Zelf, werkt steeds op u in vanuit Mijn wil, zodat de mens die de Geest in zich het recht heeft gegeven zich te uiten, wel met recht kan zeggen, door de goddelijke wil te worden geleid.

Daarom is het steeds Mijn zorg dat u zichzelf in een toestand brengt, waar de Geest in u kan werken, omdat u dan al van elke verantwoordelijkheid bent ontheven. Want zodra Mijn Geest in u werkt, onderwerpt u zich ook al aan Mijn wil. Dus kan Mijn wil in u werkzaam zijn. Doch u hebt uw wil vrijwillig aan de Mijne aangepast, niet gedwongen door Mijn wil.

Maar Mijn Geest kan wederom alleen in een mens werken die zich bewust onder het kruis van Christus plaatst. Dat wil zeggen: de eens verzwakte wil kon door het erkennen van Christus en Zijn werk van verlossing, nu ook door de goddelijke Verlosser de versterking ervaren, zo te denken en te handelen dat de voorwaarde voor het werken van Mijn Geest vervuld werd. De mens die de geestvonk in zich deed ontwaken, behoort tot de door Zijn bloed verlore mensenkinderen. Hij deed op de door de kruisdood verworven genaden in zekere zin al een beroep om zich te vormen tot liefde. Zijn wil was toegekeerd naar de goddelijke Verlosser en dus naar Mij, de Schepper en Vader van eeuwigheid, omdat de kracht daarvoor naar hem toestroomde, omdat hij zich zelf opende voor de ontvangst van de genaden.

Een zich wenden tot Jezus Christus en erkennen van het verlossingswerk, heeft onvermijdelijk ook de juist gerichte wil tot gevolg. Want de wilszwakte van de mensen was de beweegreden van het grote erbarmen van Jezus, hen te hulp te komen. De wil moet versterking ondervinden, maar zonder onvrij gemaakt te worden. Nu kan de mens iets volbrengen waartoe hij tevoren niet in staat was. Want de satan had de vrije wil in zoverre gebonden, dat zijn invloed op de

mensen zo sterk was dat ze ervoor bezweken, wat ze echter niet hoefden wanneer ze een beroep zouden hebben gedaan op de kracht van de Liefde. Dus was ook vóór het verlossingswerk de wil vrij, alleen volledig verzwakt door het inwerken van de satan. En zo zal ook nu de wil van een mens die niet in Jezus Christus en Zijn werk van verlossing gelooft, dezelfde zwakheid vertonen. Hij zal een grote innerlijke strijd nodig hebben de wil juist te richten en er vaak niet toe in staat zijn. Maar noch van boven, noch van beneden zal hij gedwongen kunnen worden in een bepaalde wilsrichting.

Maar wat hij niet kan uit eigen kracht, zal voor hem gemakkelijker zijn met Jezus Christus. Hij wordt als het ware verlost van zijn wilszwakte. Hij voelt merkbaar de toevoer van kracht. Zijn wil beweegt zich nu in de goede richting. Het goddelijke principe in hem krijgt de overhand. De geestvonk laait op en Mijn wil is nu in hem binnengegaan, omdat zijn Geest een deel van Mij is en niet anders kan denken en willen, en zijn denken en willen nu op de mens overdraagt, die zich nu zal laten leiden en vrij uit zichzelf op Mij aanstuurt. Hij is nu in waarheid verlost uit de boeien van Mijn tegenstander, omdat hij Mij heeft erkend als God en Vader van eeuwigheid, die in Jezus Christus ter wereld is gekomen om de mensen te verlossen.

Amen

BD.6696

23 november 1956

Het doen ontvlammen van de liefdesvonk - Aanwijzingen daarvoor

Verstik de liefdesvonk in u niet, als hij tevoorschijn wil komen. Geef toe aan elke opwelling van het innerlijke gevoel als ze goed is en weer elke vijandelijke gedachte af die u van het werkzaam zijn in liefde zou willen afhouden. Want dit laatste is de invloed van Mijn tegenstander die - omdat hij zelf zonder liefde is - ook u mensen graag in liefdeloosheid wil houden, om u niet aan Mij te verliezen.

Denk eraan dat Ik Zelf Me om u bekommer, zodra u als mens de aarde betreedt. Dat Ik in u een liefdesvonk leg, die het u mogelijk maakt weer naar Mij terug te keren na een eindeloos lange tijd van scheiding. En voor deze liefdesvonk zult u moeten zorgen als voor het kostbaarste goed. Want het is een vonkje van Mij Zelf. Het is een deel van Mij. Het is dat wat u al eeuwige tijden ontbeert, maar wat beslist noodzakelijk is als u gelukzalig wilt worden.

Deze liefdesvonk schenk Ik u bij het begin van uw aardse leven, maar u zult hem zelf nu ook in u moeten ontsteken en laten opvlammen, om u weer met Mij te verenigen. En dat wil Mijn tegenstander verhinderen. Hij wil elke daad van liefde tegengaan. Hij wil dat u zult blijven zoals hij zelf is, dat uw hart steeds meer verhardt en u dus in zijn macht blijft. Hij wil u niet aan Mij verliezen. Maar Ik Zelf wil u winnen. Het ligt echter alleen aan u welke heer aan zijn trekken komt.

Want beoefent u de liefde, dan stuurt u in vrije wil op Mij aan en hij kan het u niet verhinderen. Maar hij kan u beïnvloeden af te zien van het werken in liefde. Hij kan u ophitsen tot liefdeloos handelen. Hij kan in u liefdeloze gedachten opwekken. En steeds zult u dan moeten weten, dat hij het is, uw grootste vijand die u alleen in een ongelukkige toestand wil houden of opnieuw erin wil storten, omdat hij zelf niet in staat is liefdevolle gedachten te hebben, omdat zijn wezen slechts haat is en hij al zijn slechte gedachten op u probeert over te dragen.

Laat u niet door hem opnieuw kluisteren. Bied hem weerstand. Maak u vrij van hem en houd u steeds alleen aan Mij vast, die u met alle Liefde wil bijstaan opdat u vrij wordt van hem. En u zult dit alleen maar kunnen bereiken wanneer u de liefdesvonk in u ontsteekt, wanneer u hem voeding geeft, opdat hij zich zal uitbreiden als een helder vuur dat nu uw hart vervult en u steeds dichterbij Mij brengt. Nu vraagt u wat u zult moeten doen om deze liefdesvonk in u tot een heldere straal van vuur te laten worden?

Voor alles zult u de eigenliefde moeten terugdringen. U moet minder aan uzelf en uw welzijn denken dan aan dat van uw naaste. En u zult alle mensen die u omringen toegenegen moeten zijn en ze gelukkig willen maken, ze helpen en met raad en daad terzijde staan. U zult offers moeten brengen om de naaste te kunnen geven wat hem ontbreekt. In alle onbaatzuchtigheid moet u uw dagelijks werk verrichten, er steeds op bedacht, tot welzijn van de medemensen bezig te zijn, geen eigen voordelen na te streven ten koste van de medemens. Dan zal het verlangen om liefde te geven, steeds sterker worden, omdat Ik dan Zelf u van binnen aanspoor en omdat u Mijn aansporen als gelukkig makend ervaart. Omdat u nu ook door Mijn Liefde wordt bestraald en u opent en u nu de terugweg naar Mij hebt aanvaard, die zeker ook naar het doel voert.

Wanneer u maar niet de liefdesvonk in u verstikt, maar hem laat opvlammen, dan zult u nooit meer bang hoeven te zijn in de handen van de vijand van uw ziel te vallen. Want daar de Liefde een deel van Mij is, zal dit deel ook steeds naar Mij toe dringen. En Ik Zelf zal u in bezit kunnen nemen. Ik Zelf zal u kunnen bijstaan met Mijn liefdeskracht en de vlam in u zal steeds groter worden. En u allen zult dit tot stand kunnen brengen, omdat u allen deze goddelijke liefdesvonk in u draagt, omdat u allen dit geschenk van genade ontvangt, zodra u als mens deze aarde betreedt. Doch aan ieder afzonderlijk is het overgelaten, of en hoe hij dit

geschenk van genade benut. En evenzo moet ieder zich eens verantwoorden, wanneer het uur van zijn heengaan van deze aarde gekomen is.

Amen

Het gevoel voor goed en kwaad

BD.7432

19 oktober 1959

Gevoel voor goed en kwaad

Ieder is in staat recht van onrecht te onderscheiden wanneer hij alleen al denkt aan de uitwerking bij zichzelf, wanneer hij er aan denkt wat hem zelf tot welbehagen strekt of hem openlijk misnoegen verschaft, nog helemaal afgezien van zulke gebeurtenissen die duidelijk schade of groot leed aanrichten. Wanneer hij zelf het doel van vijandigheden zou zijn of ook van goede handelingen van een medemens, dan zou de mens steeds weten wat voor zijn bestwil is, wat hij voor zichzelf wenst of wat hij verre van zich zou houden. De mens weet heel goed wat recht en wat onrecht is, waarom hem ook de geboden van de liefde werden gegeven, die nog eens eisen dat te doen, wat in de mens stil verborgen is als gevoel, maar waar hij niet altijd acht op slaat.

Daarom moeten de goddelijke geboden van de liefde hem opmerkzaam maken op zijn plichten tegenover God en de naaste. Hij moet bewust leren leven, met bij zijn leefwijze steeds de maatstaf van de goddelijke geboden. Gevoelsmatig weet hij wel, dat de naaste van hem hetzelfde verlangt wat hij zelf van deze verlangt. Liefdevolle bejegening en datgene eerbiedigen wat de ander toebehoort, evenals hulp, wanneer de naaste deze nodig heeft. Want hij zou in dezelfde omstandigheden hem ook dankbaar zijn voor hetzelfde, voor dezelfde consideratie die hij bij hem vindt, evenals het begrip voor de eigen noden.

De mens hoeft zichzelf alleen maar in de situatie van de naaste te verplaatsen en dan zal hij ook weten wat juist is in elke situatie. Maar nu wordt de doorslag gegeven door de mate van eigenliefde die de mens nog beheerst. Want hoewel hij weet wat hij moet doen en wat goed is in de ogen van God, kan zijn eigenliefde toch zo sterk zijn dat hij niet in staat is een offer te brengen ten gunste van de naaste. Dan moet hij grote kracht gebruiken om zijn eigenliefde te overwinnen ten gunste van de naaste.

Maar het kan niet gezegd worden dat hij niet in staat zou zijn geweest, goed en kwaad te onderscheiden. Dat hij niet zou weten dat hij tegenover de naaste verplichtingen heeft. Doch juist zijn weten maakt de zonde die hij begaat uit nalatigheid, groter, wanneer hij de nood van zijn naaste niet lenigt, ofschoon hij daartoe in staat is. Want alleen zijn overgrote eigenliefde verhindert hem hulp te verlenen.

Maar hij weet dat hij het zou moeten doen volgens de wil van God en Zijn geboden van liefde. Hij weet hoe het is om zelf in nood te geraken en is dan dankbaar voor elke hulp. En zo moet hij ook aan de naaste in zijn nood denken en hem de hulp niet onthouden. Ook niet wanneer het hem een offer van zelfoverwinning kost. Maar des te meer wordt gewaardeerd en wordt hem vergolden, wat hij uit liefde voor de naaste heeft gedaan.

Ieder mens zal dus kennis kunnen hebben van de goddelijke geboden van de liefde. Want het gevoel voor recht en onrecht, voor goed en kwaad, is in ieder mens aanwezig. Zo zal hij dus ook niet ongestraft kunnen zondigen, omdat hij steeds zijn onrecht tegenover de naaste zal inzien. De liefde voor de naaste moet hem dus op de eerste plaats afhouden van zondig handelen tegenover hem. Hij moet de liefdeloosheid bestrijden. Dan zal de weg tot het beoefenen van naastenliefde niet meer ver zijn.

Want de liefdesvonk ligt in hem. En die zal ook gemakkelijk ontbranden wanneer de mens van goede wil is, wat hij laat zien wanneer hij afziet van alle zondige handelingen tegenover de naaste en hij hem dus wil behoeden voor schade van allerlei aard. Dan is het niet ver meer hem liefdevolle diensten te bewijzen, omdat hij zichzelf verplaatst in de situatie van de naaste die in nood is, en hij hem nu ook helpen wil.

Goed en kwaad, recht en onrecht, moeten bewust gescheiden worden. Het ene moet worden nagestreefd en het andere bestreden. Dan is de weg niet meer ver naar onzelfzuchtig werkzaam zijn in liefde. Want dan is de mens van goede wil. En hij zal handelen naar Gods wil. Hij zal handelen, denken en spreken volgens de geboden van de liefde tot God en tot de naaste.

Amen

BD.8639

8 oktober 1963

De vrije wil - Het inzien van goed en kwaad - Liefdesvonk

Het hele aardse bestaan als mens heeft alleen maar een doel: het nog onvolkomen geestelijke dat zich als ziel in een lichamelijk omhulsel bevindt, tot de uiterste voltooiing te brengen. En daarom moet de hele levenswandel zo zijn ingericht, dat hij beantwoordt aan het principe van de goddelijke ordening. De mens moet steeds alleen maar goed denken en willen. Hij moet steeds alleen maar goede handelingen verrichten. Dat wil zeggen: al het denken, willen en handelen moet gedragen zijn door de liefde.

Want de mens kan, daar hij een vrije wil heeft, deze in alle richtingen gebruiken. Hij kan zowel een goede als ook een slechte levenswandel leiden en hij zal op geen enkele manier gedwongen kunnen worden. Ieder mens heeft ook het gevoel van goed en kwaad in zich, omdat hij een stille maner in zich heeft - de stem van het geweten - en omdat hij de uitwerking van goed of slecht handelen zelf voelt, weldadig of vol leed. En daarom wordt er ook gezegd: bemin uw naaste als uzelf. Doe voor hem hetzelfde wat u gelukkig maakt en berokken hem geen schade, omdat u zelf ook niet benadeeld wilt worden. Ieder mens is in staat onderscheid te maken tussen goed en kwaad, wanneer hij maar eerlijk is tegen zichzelf.

Maar heeft hij een kwade wil, dan probeert hij ook de wet van de eeuwige ordening te verdraaien. Dan loochent hij zelfs het gevoel voor goed en kwaad. Maar dan liegt hij alleen zichzelf iets voor. En hij zal voor zichzelf deze bewering nooit kunnen handhaven. Zodra het de mens aan elk verantwoordelijkheidsgevoel ontbreekt, is zijn hele levenswandel alleen een leugen tegen zichzelf. Hij wil niet goed zijn, omdat hij nog stevig aan de tegenstander van God is vastgeketend.

Maar hij weet ook zelf dat hij slecht is, ook wanneer hij dit tegenover de medemens niet wil bekennen en in steeds diepere zonden vervalt. Een mens die het bewuste gevoel voor goed en kwaad zou missen, zou later niet ter verantwoording kunnen worden geroepen voor zijn levenswandel op aarde. Maar het is steeds alleen zijn vrije wil, hoe hij zijn levenswandel leidt en hiervoor moet hij zich verantwoorden. Wordt hem zelf onrecht aangedaan, dan zal hij daartegen ook in opstand komen. Dus kent hij recht en onrecht.

Doch de tegenstander is in staat zijn gevoel zo af te stompen, dat hij uiteindelijk alleen nog maar een blind werktuig is voor hem, dat hij zich volledig willoos zal laten gebruiken voor alle slechte handelingen en hij dan al een duivel wordt, ofschoon hij nog als mens over de aarde gaat. Maar zijn ziel is helemaal beheerst door de vijand, door hem die alle zielen in het verderf tracht te sleuren. Dat zulke zielen geen ander lot beschoren kan zijn dan de hernieuwde kluistering in de

vaste materie, zal dan ook begrijpelijk zijn voor u mensen die uw best doet in de goddelijke ordening te leven.

Ieder mens kan op aarde tot voleinding komen. Maar alleen zijn wil beslist, of hij bij wilszwakte steun zoekt en om versterking vraagt, of hij het verlangen in zich heeft goed en rechtvaardig te leven. Dan valt hem elke denkbare hulp ten deel. En dit verlangen zou in ieder mens kunnen zijn, omdat God niemand overslaat als Hij Zijn genade aanbiedt. Deze genade echter moet ook vrijwillig worden aangenomen en gebruikt. En dat bepaalt de mens zelf.

Maar het is een verkeerde gedachte, dat een mens in het geheel niet in staat zou zijn, zijn doel op aarde te bereiken, omdat hij buitengewoon belast zou zijn met zwakheden in aanleg en begaafdheid. De toevoer van genade is hiermee ook in overeenstemming. En ook bijzonder belaste mensen zullen in levensomstandigheden terecht komen, waar ze nadenken en zich aan hun God en Schepper kunnen overgeven. Dat ze het niet doen, ligt weer aan de vrije wil. Maar dat ze het kunnen valt niet te ontkennen, daar anders de rechtvaardigheid, de wijsheid en de Liefde van God zou moeten worden betwist. Hij worstelt echter om elke ziel, om ze voor Zich te winnen en laat daarom waarlijk geen middel onbeproefd om haar te helpen.

Maar schenkt de ziel van een mens de tegenstander gehoor en sluit ze haar oren voor Hem die haar werkelijk liefheeft, dan wordt ze ook door de tegenstander naar beneden getrokken. En ze verweert zich niet, maar is hem in alles onderworpen. En dat betekent ook dat ze weer helemaal aan hem vervalt en aan hem toebehoort, weer voor eendeloos lange tijd. Want dat ene zult u mensen niet mogen vergeten, dat de goddelijke liefdesvonk aan ieder mens wordt toegevoegd bij het begin van zijn belichaming op aarde. Dat deze dus alleen ontstoken hoeft te worden en het gevaar van een neerstorten in de diepte daarmee is opgeheven.

Ieder mens kan in liefde werkzaam zijn. Maar of hij gewillig is liefdevol te zijn, dat staat hem vrij. Het beslist echter het resultaat van het leven op aarde en zijn verdere lot, dat geluk en gelukzaligheid kan zijn in het lichtrijk, of ook weer verbanning in de vaste materie, omdat anders het uiteindelijke doel niet bereikt kan worden, dat God Zich heeft gesteld in het allereerste begin.

Amen

De stem van het geweten

BD.0388

25 april 1938

Het geweten

Het geweten is de juiste wegwijzer naar het eeuwige leven. En wie ernaar luistert hoe zijn innerlijke stem hem vermaant en onderwijst, zal niet hoeven te vrezen verkeerd te gaan. En wanneer één van de kinderen de weg kwijtraakt, dan heeft het allicht niet gelet op hetgeen de Vader door de stem van het hart geëist heeft. En dit is er de enige verklaring voor wanneer de roep van het geweten steeds zwakker en zwakker wordt en tenslotte elke waarschuwing in de mens verstikt wordt. Dan heeft de mens het aan zichzelf toe te schrijven, wanneer het voor hem zo moeilijk wordt om de geboden van God na te komen. Want zijn onverschilligheid tegenover de innerlijke stem trok hem van de juiste weg af.

Het lichamelijke oor van de mens nam liever al het andere op. Het wilde geen vermaningen en geen waarschuwingen horen, die hem van binnenuit, uit het hart toekwamen. En zo werd deze stem langzaam zwakker om uiteindelijk volledig te zwijgen, omdat de roep van de wereld deze innerlijke stem overstemde en veel liever gevolgd werd.

Als er een waarschuwing ongehoord aan het hart en het oor van de mensen voorbij gaat, dan zal er ook geen enkele verontschuldiging te vinden zijn. En de mens die niet volbrengt wat de innerlijke stem hem voorschrijft, zal zo ook in het duister moeten wandelen. God de Heer heeft de mens zo geschapen, dat hij onderscheid kan maken, indien hij het wil. Voor dit doel heeft Hij hem een voortdurende controle over zichzelf gegeven in de stem van zijn geweten. Als hij deze stem hoort, dan zal hem zeer spoedig duidelijk zijn voor welk nut en doel zijn leven bedoeld is.

En als hij nu gewetensvol deze stem volgt, zal hij ook tot inzicht komen. Ze zal hem steeds sturen en de mens heeft geen andere wegwijzer nodig, zolang hij niet tegen deze innerlijke stem vecht, maar haar als permanente vermaning van de Heer beschouwt. En hoe doelmatig heeft de Heer jullie geschapen dat jullie je zelf moeten vormen en Hij daarvoor een permanente begeleider gaf en er op die manier niemand van jullie zonder het bewijs van Zijn gunst bleef. Dat wil zeggen dat elk van jullie mensenkinderen deze innerlijke stem zeer goed verstaat en bijgevolg niet als uitvlucht kan zeggen zonder waarschuwing of vermaning gebleven te zijn.

Jullie kunnen allemaal denken. En zouden jullie dan niet allemaal in je hart moeten voelen wat juist en wat onjuist is? En zullen jullie niet naar vermogen proberen steeds te doen wat juist is? Wanneer jullie voortdurend vermaand

worden, dan moeten jullie de hemelse Vader dankbaar moeten zijn die elk kind door de stem van het geweten Zijn wil bekendmaakt, hoewel het door zeer weinigen op een juiste manier herkend wordt. Hij spreekt met ieder van jullie afzonderlijk en zo begint het werken van de Godheid aan jullie mensen vanaf het begin van het vrije denken. De vrije wil wordt door de stem van het geweten niet geremd, want jullie kunnen haar aannemen, maar jullie kunnen haar ook niet horen. Maar dan zullen jullie de fijne opwellingen die jullie met al het geestelijke verbinden, verstikken en jullie strijd op aarde zal veel moeilijker zijn.

Wie vol liefde voor de Heiland buigt, die zal in de stem van het geweten de liefdevolle woorden van de Heiland vernemen en hij zal al Zijn verlangens vreugdevol nakomen. En zo zal de stem van het geweten voor hem de ware steunpilaar zijn voor al het geestelijke denken en beleven. Want wie aandachtig naar deze stem luistert, diens geest en hart zal steeds meer verlicht worden. En het zal hem nooit meer aan kracht ontbreken om de poort naar de eeuwige zaligheid te ontsluiten. Want hij handelt dan helemaal zoals de innerlijke stem, die de stem van God is, het hem voorschrijft.

Amen

BD.1114

25 september 1939

De innerlijke stem - Stem van het geweten - Hoorbare stem

De innerlijke stem maakt de mens bekend met de wil van God. En daartoe moet er op deze eerst acht worden geslagen. Want zo hij deze nakomt, gaat hij ook de juiste weg. Om nu de stem in zich te vernemen, moet de mens bereid zijn de wil van God te vervullen. Hij moet als het ware de goddelijke instructies vragen om aan deze gevolg te kunnen geven. En als hij deze wil te kennen geeft, zal God Zich ook aan hem openbaren en wel al naar gelang hij dit waardig is, op verschillende manieren. Meestal door de stem van het geweten. Deze is voor ieder mens verneembaar die in zijn binnenste luistert. Ze is de aanmaning om het goede te doen en de waarschuwing om het kwade te laten. Ze is de zekerste wegwijzer, de manende stem en het waarschuwingssignaal van boven.

Wie aandacht schenkt aan zijn gedachten, zal beseffen dat deze in hem stromen, gewenst of niet gewenst. Er duiken zo vaak gedachten op die hinderlijk voor hem zijn, die hem tot iets willen overhalen of hem willen verhinderen iets uit te voeren. En steeds zijn zulke gedachten de voor de mens verneembare innerlijke stem, de stem van het geweten. Laat de mens zich nu door zulke gedachten

leiden, steeds met het oog op God en met de wil het juiste te doen, dan zal hij waarlijk juist geleid zijn. Doch het niet navolgen van deze stem laat de roep van boven steeds zwakker worden, tot hij tenslotte geheel verstomt. Want de wil voor het goede, de voorwaarde om de innerlijke stem te vernemen, is niet aanwezig.

Brengt de mens echter door het ijverig opvolgen van de goddelijke wil een innige verhouding tot de Vader in de hemel tot stand, dan klinkt de stem des te luider. Want waar de wil van het menskind zich geheel aan de goddelijke wil onderwerpt, daar zal de Heer Zijn stem verneembaar laten klinken en ruimt Hij alle barrières op die tussen Hem en het menskind waren opgericht. Daar is werkelijk geen bijzondere gave voor nodig, maar daartoe voldoet een hart dat God waarachtig liefheeft en innige overgave. Want in zo'n hart kan de Heer en Heiland Zelf Zijn intrek nemen en nu duidelijk verneembaar met Zijn kind spreken. En dit brengt alle verrukkingen van de hemel teweeg in het zo gelukkig gemaakte menskind.

Het mag alleen maar de goddelijke stem begeren en zal nu nooit een vergeefs verzoek doen. En de goddelijke Heiland Zelf onderwijst het op de meest liefdevolle manier en maakt het Zijn wil bekend. En deze buitengewone genade komt ieder mens toe en toch wordt ze niet gewaardeerd. In rechtstreekse verbinding te staan met God, de welwillende woorden van de Vader te mogen vernemen en daar genade, troost en kracht uit te mogen putten in ongekende overvloed, is waarlijk het grootste geschenk van Gods genade. En toch wordt dit zo weinig geacht. En in tijden van nood lijdt de mensheid gebrek en wel door eigen schuld.

Amen

BD.1565

13 augustus 1940

De stem van het geweten

U hebt geen zekerder teken voor dat wat goed is, dan de stem van het geweten, de stem van het hart die u waarlijk de juiste weg wijst. U wordt vaak door deze stem gericht op datgene wat God welgevallig is. En als u eens niet goed weet wat u moet doen, denken of spreken, dan hoeft u alleen maar in alle innigheid God aan te roepen en Hij zal het u bekend maken, zodat elke twijfel, elke besluiteloosheid verdwijnt en u zich helder bewust bent van uw handelen. Elke verkeerde gedachte brengt onbehagen in u teweeg. En elke goede gedachte zal u blij laten worden.

Want steeds spant al het goede geestelijke zich in om door middel van gedachten datgene aan u over te brengen wat u moet doen of laten. En als u dit overgebrachte gewillig aanneemt, wekt het in u ook het gevoel van innerlijke tevredenheid, terwijl het omgekeerde in u een gevoel van onbehagen doet ontstaan, om u zo van de innerlijke stem bewust te laten worden. Het aandringen van de geestelijke vrienden op een goede daad, is vaak de beweegreden dat deze daad nu ook wordt uitgevoerd. Want de mens alleen is te zwak van wil, als hij niet wordt aangespoord het goede te doen. En als hij de innerlijke stem maar gehoor schenkt, zal hij goed geleid zijn.

Het inzicht in wat goed is, zal voor hem eveneens komen als hij juist wil handelen. Want zijn wil die op God gericht is, wijst volhardend af wat verkeerd is, omdat deze wil immers de krachten aantrekt, die weten wat goed is, en dezen hem nu naar waarheid onderrichten. Weliswaar spannen de vijandige krachten zich net zo in, hun invloed te doen gelden, maar ze hebben alleen resultaat wanneer de mens willoos of onverschillig is, dus aan elke geestelijke inwerking gevolg geeft, totaal onnadenkend of goede of slechte krachten hem onderrichten. Daar hebben de slechte krachten gemakkelijk spel, hoewel nadien de stem van het geweten verwijtend klinkt en de mens de innerlijke tevredenheid ontnemt.

Als nu hier nog aandacht aan wordt geschonken, bestaat de mogelijkheid dat de goede geestelijke krachten dan invloedrijker kunnen werken. Maar zulke stille verwijten binnen in het hart, leiden er gemakkelijk toe, dat de mens ze probeert te overstemmen, dat hij er geen aandacht meer aan schenkt en dus het geweten afstompt en niet meer luistert naar de fijne stem in zichzelf. En dat is uiterst nadelig voor de ziel.

Want de mens komt er nu maar moeilijk toe, te besluiten goede daden te verrichten, daar zijn kracht daar te gering voor is. En daar hij niet wordt aangespoord door de stem van het geweten om weerstand te bieden, zoekt hij ook niet zijn toevlucht tot God, die alleen wilskrachtig kan maken en hem geestelijke kracht tot hulp zendt. Als echter de mens gevolg geeft aan de stem van het geweten in hem, als hij zich aan alles houdt wat de stem hem zegt te doen of te laten en tenslotte na elke vraag aan de eeuwige Godheid luistert naar deze stem, dan zal hij waarschijnlijk geen andere weg gaan dan de weg die tot het inzicht voert.

Amen

20 en 21 mei 1955

De stem van het geweten - Gevoel - De juiste weg

Steeds weer wordt u de weg aangewezen die u zult moeten gaan op aarde, ook wanneer u geen rechtstreekse onderrichtingen van Mij ontvangt. Want Ik spreek ook op een manier tot u, die u als “gevoel” kenmerkt, zodat uw verstand werkzaam kan worden, omdat u in situaties terecht komt die indruk op u maken, zij het op een smartelijke of vreugdevolle manier. U zult door uw gevoel kunnen herkennen wat voor een mens begerenswaardig is, wat hem leed brengt en wat een nadelige uitwerking op zijn lichaam heeft. En u zult nu in overeenstemming met uw wil kunnen worden beïnvloed datgene van de medemensen verre te houden, wat hem pijn doet, of hem dat te geven, wat hem gelukkig maakt. Alleen gevoelens en verstand kunnen u de juiste weg tonen, wanneer het u ontbreekt aan waarheidsgetrouwe onderrichtingen of wanneer kerkelijke onderrichtingen u niet bevallen, omdat hun oorsprong u twijfelachtig voorkomt.

Dat wat hij zelf beleeft, kan bepalen hoe de mens zal willen, denken en handelen. En ook weet ieder mens wat billijk is, omdat ieder voor zich aanspraak maakt op het recht gelukkig te zijn, en omdat ieder mens lichamelijk en geestelijk lijden kan ondervinden. De liefde voor zichzelf zal hem er steeds toe brengen zichzelf in het bezit te stellen van wat hem vrij en vrolijk maakt. En een rechtvaardig denken zal ook de medemensen hetzelfde toekennen. Het kennen van de juiste weg is dus in ieder mens gelegd. Maar hoe hij gebruik maakt van deze kennis die door eigen ervaring en verstandswerk verkregen is, hangt af van zijn wil die vrij is en vrij zal blijven ter wille van zijn eigen vervolmaking. En daarom zullen ook steeds goed en kwaad van elkaar kunnen worden onderscheiden, juist wat betreft de uitwerking ervan op de mens zelf.

En daarom kan er gesproken worden van de stem van het geweten die zich steeds in het gevoel kenbaar zal maken, maar die ook in de mens kan worden verstikt, wanneer de eigenliefde zo sterk ontwikkeld is, dat de mens al het mooie voor zich opeist en al het slechte de medemens aandoet. Dan wordt het vermogen tot diepere gevoelens steeds zwakker en dan beweren de mensen vaak dat niet ieder mens weet wat goed of slecht is. En weer kan daarop alleen geantwoord worden: hij **wil** het niet weten. Want zolang hij weet wat voor hem zelf wenselijk of ongewenst is, weet hij ook goed van kwaad te onderscheiden, ook zonder enig onderricht van buiten af, dat hem echter steeds de bevestiging zou geven, dat het innerlijke gevoel overeenstemt met Mijn leer van de liefde, waardoor Ik de mensen de juiste weg wijs, die immers steeds eist de liefde te beoefenen.

Maar waar dierlijke driften uit de tijd van de voorontwikkeling geweldig sterk in de mens aanwezig zijn, daar geldt alleen het innerlijk gevoel van de sterke

tegenover de zwakke. Want in zo'n mens zetten zich de krachten der duisternis vast en drijven hem aan te handelen naar hun wil. Maar zo'n bezeten mens kan niet als bewijs worden aangevoerd, dat zonder onderrichting van Mijn kant, niet de weg naar Mij gevonden en gegaan zou kunnen worden. Want de liefde begeleidt al Mijn schepselen, maar laat hun de vrije wil.

Amen

BD.7698

13 september 1960

De stem van het geweten

U moet naar uw voleinding geleid worden en u hebt daartoe Mijn ondersteuning nodig. Want alle kracht gaf u eens weg en u werd zwakke schepselen zonder licht, die zo lang in de diepte moesten blijven, tot Mijn Liefde hen vastpakte en ze weer uit de diepte omhoog hielp. Nu verkeert u wel al in een zekere graad van rijpheid, maar deze is niet voldoende om u de weg opwaarts te garanderen die u nog moet afleggen tijdens uw aardse leven. Daarvoor hebt u Mijn kracht en Mijn leiding nodig. En als u nu zelf u van uw zwakheid bewust bent en om u heen kijkt voor hulp, dan sta Ik reeds aan uw zijde en wacht slechts dat u Mij om Mijn bijstand verzoekt. Maar dit verzoek moet u in vrije wil tot Mij richten, omdat van Mijn kant uit geen enkele dwang op uw wil wordt uitgeoefend.

Doch Ik ben te allen tijde bereid u die gevraagde hulp te verlenen, zoals Ik u ook altijd van kracht zal voorzien als u ze maar begeert. En opdat in u het verlangen daarnaar wordt opgewekt, laat Ik u soms uw zwakheid en duisternis bijzonder sterk voelen. En dit is slechts een teken van Mijn Liefde voor u, omdat Ik daardoor u voor Mij winnen wil, omdat Ik u bewegen wil dat u vrijwillig Mij om hulp vraagt. Daarom moet u vooreerst in Mij geloven. En er wordt u ook kennis overgebracht dat er een God en Schepper is, wat u alleen maar behoeft aan te nemen om daarover na te denken. En met een goede wil bent u dan ook in staat dat te geloven. U kunt ervan verzekerd zijn dat Ik u aan een vast geloof help, als u maar de wil hebt juist te denken en te handelen, als u maar gehoor geeft aan de innerlijke stem die u altijd de juiste weg zal wijzen.

En Mijn stem klinkt in ieder mens als stem van het geweten, maar er kan naar geluisterd maar ook niet naar geluisterd worden, en dat hangt alleen af van de wil van de mens zelf. Zo zal ook de stem van het geweten de mens in kennis stellen van wat goed en wat verkeerd is. Hij wordt door de stem van het geweten onderwezen over de grondwet, over de liefde. Want als mens weet hij precies wat

hem vreugde verschaft en welbehagen en wat hem leed en ellende brengt. Daarom kan hij ook tegenover de medemens zo handelen als het deze tot welzijn dient, en hij kan hem voor schade aan zijn lichaam behoeden. Zo kan dus ook in hem de liefde ontwaken, en met de liefde ook het licht van het inzicht hem verlichten.

Ieder mens kan tot een juist denken en handelen komen. Want van Mij uit is in hem dat fijnzinnige gevoel gelegd dat door de stem van het geweten tot uitdrukking komt. En zodra hij aan deze stem aandacht schenkt, kan zijn wezen, dat in het begin van zijn belichaming als mens nog sterk met eigenliefde behept is, zich veranderen tot naastenliefde. Dan is ook de zekerheid gegeven voor een sterk en levend geloof in Mij, zijn God en Schepper. Dan zal hij ook spoedig in Mij zijn Vader herkennen, Die hem liefheeft en tot Zich wil trekken. Hij zal deze verbinding nastreven in vrije wil en Ik zal hem steeds dichter naar de voltooiing kunnen brengen, want Ik schenk ieder mens die hulp. Ik laat geen mens in zwakheid en onwetendheid. Ik ben en blijf zijn Leider, het gehele leven op aarde door, zolang hij zich niet tegen Mij verzet, zolang zijn wil zich door de stem van het geweten laat beïnvloeden. En dat zal steeds geschieden wanneer de ziel van zins is het doel van het aardse leven te bereiken. Dan kan de mens er altijd van verzekerd zijn dat van Mijn kant uit alles gedaan wordt om hem te helpen zich te voltooien, dat hij nooit aan zichzelf blijft overgelaten en dat hij ook zeker zijn doel zal bereiken.

Amen

Het verstikken van de stem van het geweten

BD.2461

30 augustus 1942

Zedeloosheid - Ongeschreven wetten

Een algemene zedeloosheid begeleidt de tijd van de liefdeloosheid van de mensen. En ook dit is een teken van geestelijk verval, dat de mensen geen enkel respect meer hebben voor de fijnere gevoelens van de medemens en zich dus tegenover hen helemaal niet inhouden. En een geslacht dat zonder zeden en zonder hoge moraal is, gaat de ondergang tegemoet. Dit is wel onbegrijpelijk voor de mensen, daar zij ingetogenheid slechts als menselijke bijzaak beschouwen en vinden dat een uitleven van alle driften bij de tijd hoort. En ze worden in deze mening gesterkt door de totaal valse opvatting dat de zedenwetten

de mensen alleen maar hinderen in het zich uitleven en daarom moeten worden afgeschaft. Nooit of te nimmer zal een volk blijven bestaan als het voor zichzelf helemaal geen wetten tot richtsnoer wil maken, die de mensen een zedelijk halt toeroepen en zij in het kader van een zekere maatschappelijke ordening hun leven leiden. Dit zijn ongeschreven wetten die echter tot nu toe door de mensen werden geaccepteerd, daar ze allen zowel de noodzaak als ook de zegen van zulke wetten inzagen en ter wille van de menselijke ordening zich daar zonder tegenspraak naar voegden.

Deze wetten raken steeds meer in vergetelheid, ofwel worden ze door de mensen opzettelijk verworpen omdat ze voor een uitleven van de instinctieve driften hinderlijk zijn. En daarin is duidelijk een achteruitgang van de geestelijke ontwikkeling te herkennen. Want hoe meer de mens op zijn instincten is gericht, des te minder is hij gericht op God. Hij begeert de wereld, dat wil zeggen: alles wat het lichaam welbehagen verschaft en laat vanwege het lichaam elk rekening houden met de medemensen vallen. En het gevolg daarvan is dat de mens een prooi wordt van geestelijke krachten die op aarde een leven van ongeremd genot geleid hebben, die hun begeerten op de eerste plaats stelden en dus een zondig leven leidden. Deze geestelijke krachten hebben grote invloed op die mensen en ze gebruiken deze op een wijze, dat de mens steeds minder acht slaat op de ongeschreven wetten, dat hij zonder nadenken zich aan een lichtzinnige levenswandel overgeeft, dat er voor hem ook geen grenzen bestaan dan alleen het voldoen aan zijn begerigheid.

Voor de geestelijke ontwikkeling is zo'n instelling wat betreft de vreugden van de wereld nooit bevorderlijk, want wat het lichaam verlangt, zal steeds tot nadeel van de ziel zijn. Maar bovendien zal een geestelijk streven bespot en belachelijk gemaakt worden, en dat weer, zonder enige scrupules, omdat de mensen het gevoel voor fatsoen en goede zeden verloren hebben. Dus wordt ook de mening van de enkeling niet geacht, veeleer beschouwd als van de tegenpartij en daarom verworpen, vaak op schaamteloze wijze. Want zedeloosheid en geestelijk verval gaan hand in hand. De mensen spreken er wel van verlicht te zijn, maar ze zijn het minder dan ooit. Ze spreken van geestelijke vooruitgang en zijn toch ver achtergebleven, want daaronder verstaan ze niet de vooruitgang van de ziel, maar alleen een misvormd denken, dat hun toch waard toeschijnt om na te streven. Ze trachten een nieuwe moraal op te bouwen die een lichtzinnige levenswandel in de hand werkt en streven ernaar dit als ideaal voor te stellen. En dus zullen er nieuwe wetten worden afgekondigd en oude wetten ongedaan gemaakt. En hiermee in overeenstemming zal ook de mensheid veranderen en elke norm verliezen voor een deugzaam God welgevallig leven, dat de mens een vooruitgang van de ziel moet opleveren.

Amen

BD.3227

20-22 augustus 1944

Recht - Rechtvaardigheid - Rassen - Volkeren

Het is een hele natie onwaardig als ze zich geen rekenschap geeft van haar denken en handelen. Een volk moet onberispelijk zijn in zijn handelwijze tegenover de naaste die onderdaan is van zijn natie. Maar het moet tegenover andere naties ook het gebod van de naastenliefde vervullen, al moet dit niet zo worden opgevat, dat het handelen en denken betrekking heeft op afzonderlijke leden. Veeleer moet al het meevoelen en willen tegenover een ander volk rechtschapen en fatsoenlijk zijn. Het moet niet het rechtvaardige gevoel laten ontbreken, dat wil zeggen niet het andere volk iets betwisten waar een volk zelf aanspraak op maakt. Er moet recht en rechtvaardigheid heersen tegenover alle mensen. En het behoren tot een bepaald ras of bepaalde natie moet niet bepalend zijn voor de handelingen die tegenover hen worden uitgevoerd.

God heeft geen beperking opgelegd, toen Hij het gebod van de naastenliefde aan de mensen gaf. Want iedere medemens moet als broeder worden beschouwd. Als schepsel van God tegenover wie ook een broederlijk gevoel moet worden gekoesterd. En daarom moet de mens deze beperking zelf niet invoeren. Hij moet niet menen tegenover bepaalde mensen gerechtigd te zijn hen uit te kunnen sluiten van naastenliefde. Hij moet zonder onderscheid het gebod van de naastenliefde beoefenen en zich dus ook rekenschap daarvan geven als hij dit gebod veronachtzaamt. En daarom moet het hem duidelijk zijn in hoeverre zijn denken en handelen met de goddelijke geboden overeenstemt.

Hij kan het niet naar believen en eigen goeddunken verschillend beoordelen. Hij kan niet tegenover de één zondigen en geloven gerechtigd te zijn om te zondigen, omdat hij meent zich in een andere kring te bevinden, bepaald door het toebehoren aan een ras of volk. Voor God bestaat er dit bepalen van grenzen niet. Voor God zijn alle mensen gelijk. En recht en onrecht blijft steeds overal recht en onrecht. Het is niet toelaatbaar dat de mens zichzelf rechten toekent die hij de medemens ontzegt. En als het denken van de mensen zo op een dwaalspoor raakt, dat ze geloven in hun recht te staan ook bij onrechtvaardig handelen, dan is de mens al diep gezonken in zijn geestelijke ontwikkeling. Want hij plaatst dan het aardse leven hoog boven het laatstgenoemde, daar hij anders niet een denken zou kunnen verdedigen dat is voortgekomen uit het streven naar eigen voordeel.

Wat de mens voor zichzelf verlangt, moet hij onomstotelijk ook de medemens toekennen. En nooit mag hij eigen wetten bedenken, wanneer hij niet beducht wil zijn, dat ook hij van God uit niet zo bedacht wordt zoals hij het wenst, maar hem wordt toegemeten naar de maat waarmee hij zelf heeft gemeten.

De aarde omvat de meest verschillende volkeren en rassen die ook in hun graad van ontwikkeling meestal verschillend zijn. Maar van God uit is geen volk het recht gegeven een onder hem staand volk te onderdrukken of het van zijn rechten te beroven. Wel moeten ze opvoedkundig invloed uitoefenen, als ze op een hogere geestelijke trede staan. Ze moeten de zwakke volkeren bijstaan tegen de sterkere onderdrukkers. En nooit moet een behoren bij een bepaald volk hen ervan weerhouden, hun menselijke plichten jegens de medemensen te vervullen.

Want steeds moeten ze zich voor ogen houden dat alle mensen Gods schepselen zijn en dat het de mens nooit toekomt, bepaalde medemensen uit de gemeenschap der volkeren te stoten of hen in het nauw te brengen en in armoede te storten. Want daar moeten ze zich eens voor verantwoorden. En ze zullen geoordeeld worden zoals ze zelf hun oordeel hebben geveld. Wie hard en liefdeloos was tegen zijn medemensen, ongeacht tot welke stam deze behoren, die zal ook alleen maar hardheid en liefdeloosheid oogsten. Hij zal geen erbarmen aantreffen en een mild oordeel mag hij nooit verwachten, want hem geschiedt naar zijn gezindheid, naar zijn wil en zijn daden.

En daarom moet de mens zichzelf steeds rekenschap geven of hij rechtvaardig is in zijn denken en handelen. Maar de rechtvaardigheid eist gelijke rechten voor allen, zonder onderscheid. Zodra de eigenliefde sterk is, verzwakt het gevoel van rechtvaardigheid. Dan eist de mens gewetenloos voor zichzelf op, wat van de naaste is. En als dit denken hele volkeren beheerst, zal er nooit vrede zijn op aarde. Want de sterke zal het zwakke onderdrukken, of gelijke sterken zullen elkaar wederzijds leed en ellende berokkenen en aan de nood zal geen einde komen. Geen liefdeloze handeling wordt gerechtvaardigd door de bedenking dat tegenover andere rassen of volkeren andere wetten gelden, dat die niet de menselijke consideratie te eisen hebben, die een mens van dezelfde stam wordt toegekend.

Voor God zijn alle mensen gelijk. Voor God geldt steeds dezelfde wet: bemin je naaste als jezelf. En een naaste is ieder mens, zonder er rekening mee te houden bij welk volk hij hoort. En zolang het denken van hele volkeren gegrepen is door de misvatting, andere rechten te hebben dan andere volkeren, zal ook de ongerechtigheid de overhand nemen. Er zal een toestand van voortdurende strijd onder de mensen zijn. Vijandelijkheden zullen steeds weer nieuw voedsel vinden. Er zullen steeds slechtere gedachten en daden worden geboren. Want aan het

goddelijke gebod van de naastenliefde wordt geen aandacht geschonken. En dit leidt tot handelingen die zondig zijn.

Steeds moet bij zichzelf en bij het eigen verlangen de maatstaf worden gelegd: wat de mens voor zichzelf wil, moet hij ook de medemens niet onthouden, daar anders de onrechtvaardigheid steeds zal toenemen en daaruit een toestand die ook het denken van de mensen verwacht. Ze zullen het vermogen verliezen, te oordelen wat recht en onrecht is, omdat ze zelf zich ervan ontdoen, omdat ze zelf niet juist en rechtvaardig willen denken.

Amen

BD.4853

7 maart 1950

Het hand over hand toenemen van de zonde

De zonde zal hand over hand toenemen en de mensen zullen er zonder verantwoordelijkheidsgevoel op los leven in genot en zonde. Want de satan regeert de wereld en de mensen zijn aan hem gebonden. En gewillig geven ze gevolg aan zijn influisteringen. Zwak en zonder weerstand bezwijken ze voor zijn verzoeken. Ze vervullen de begeerten van het lichaam en voor niets hebben ze afschuw. De zonde lokt hen en zo zinken de mensen weg in hun verderf. Het gaat het einde tegemoet.

Wie op de gedragingen van de mensen let, weet ook welk uur geslagen heeft, dat de aarde rijp is voor de ondergang en dat de mensen het doel van hun leven vergeten en dus voor de afgrond staan. De satan heeft hen helemaal in zijn macht en ze bieden hem geen weerstand meer. Ze erkennen hem als hun heer en doen wat hij van hen verlangt. In de zonde zullen de mensen verstikken, in de zonde zullen ze ondergaan, want te midden van de geneugten van hun leven zullen ze hun einde vinden zoals er geschreven staat.

En aldus roep Ik de mensen toe: U allen zult u eens moeten verantwoorden voor uw denken en handelen en spreken. U allen wordt geoordeeld naar uw wil en uw daden. Val niet in zonde. Houd u rein en verafschuw het kwade, opdat de zonde niet uw verderf wordt, opdat ze u niet in de afgrond trekt. Stomp de vermaner in u niet af. Luister naar de stem van het geweten, die u waarschuwt voor elke slechte gedachte en elke slechte handeling. Let op zijn stem en geef er gevolg aan. Stap niet luchtig over de zonde heen, maar denk aan Diegene Die u eens zal

oordelen, Die rechtvaardig is en elke zonde straft omdat zonde verzoening vereist.

Laat u niet verlokken door de prikkelingen van de wereld en vervul niet elk verlangen van uw lichaam, want het verleidt u tot zonde. Houd u rein en denk er aan dat u zich niet voor Mijn ogen staande zult kunnen houden als u in zonde valt en haar niet verafschuwt.

Bevrijd u van de satan, die u verleidt als u hem geen weerstand biedt. De zonde heeft grote macht over u en daarom moet u zich voor haar hoeden. Want daardoor verkoopt u zich aan Mijn tegenstander en verwijdert u zich van Mij en dat betekent eeuwig verderf voor u.

Amen

BD.6948

18 oktober 1957

Het overschatten van materiële goederen

U probeert alles uit het leven te halen wat het u biedt. Met al uw zinnen streeft u naar de goederen van deze wereld. U vermeerdert uw bezit en verzamelt ijverig aardse schatten. U denkt er niet eenmaal over na hoe waardeloos alles is wat u begeert. U denkt er niet over na wat materie eigenlijk is en in welke verhouding u al tot deze staat. De materiële goederen moeten u weliswaar van dienst zijn, u zult ze u dienstbaar kunnen maken, maar u mag u er niet door laten beheersen. En dat doet u wanneer uw denken en streven uitsluitend het verkrijgen van materiële goederen geldt.

Dan bent u al de slaaf van de materie geworden, of ook de slaaf van diegene van wie de materiële wereld het domein is. Want welke materie dan ook, het is het van God eens afgefallen geestelijke, dat zich door zijn weerstand tegen God verhardde en nu door Gods wil wordt gedwongen dienend werkzaam te zijn, om weer uit de verharde toestand weg te komen.

Maar de mens was eens daaraan gelijk. Het van God afgefallen geestelijke had zich na eindeloos lange tijd weer omhoog gewerkt door onvrijwillig dienstbaar te zijn. Het mocht het materiële omhulsel afleggen en heeft nu weer tot op zekere hoogte de vrijheid teruggekregen, om nu ook van zijn laatste materiële omhulsel vrij te worden door een juiste verhouding tot God en ook tegenover de materie,

die het dus had overwonnen. Hij moet de materie helpen om te dienen, maar hij mag zich er niet zelf door laten beheersen.

Maar het gedrag van de mensen bewijst het laatste. De zucht naar de materie is buitengewoon groot geworden. De mensen leven alleen nog in deze richting, met de bedoeling dus te verkrijgen wat de wereld hun biedt. En de vreugde over het bezit is een openlijke toewijding aan degene van wie ze zich los moeten maken, wat hun taak op aarde is. Want wie de wereld begeert met haar goederen, heeft geen verlangen naar het rijk dat niet van deze wereld is. Want wie de wereld begeert, denkt weinig of helemaal niet aan zijn God en Schepper. Hij staat niet in de juiste verhouding tot Hem, hij is niet het kind dat zijn Vader zoekt.

Hij gaat nog veel om met hem, die de heer is van de materiële wereld, en stuurt weer terug aan op hem, uit wiens macht God hem door de gang door de schepping al zover had geholpen, dat het gemakkelijker voor hem is, zich op aarde geheel van hem los te maken. Maar nooit kan de mens dit losmaken voltrekken, wanneer hij zich niet tevoren los maakt van de begeerte naar die aardse goederen.

Pas wanneer hij die leert verachten, wanneer hij ze niet meer waarde toekent dan dat ze hem dienen naar goddelijke ordening, pas wanneer geestelijke goederen hem waard zijn om naar te streven, kan hij het laatste in ontvangst nemen en dus de overgang voltrekken van deze wereld naar het geestelijke rijk. En dan pas slaagt hij erin zich ook volledig los te maken van de heer van deze wereld.

En dit zou iedereen kunnen doen, wanneer hij zich maar eens de waardeloosheid van aardse goederen voor ogen zou willen houden, wanneer hij er eenmaal over na zou denken wat zelfs het meest begerenswaardige van deze wereld voor waarde heeft in het uur van zijn dood, dat hij zelf niet kan bepalen, maar dat hem op elke dag beschoren kan zijn. De mens leeft en denkt daarom ook alleen aan het leven, maar niet aan de dood, die hem net zo zeker is, en hij schudt de gedachte daaraan onwillig van zich af. En toch weet hij, dat hij niets met zich mee kan nemen naar het rijk hierna, wat hij in het leven op aarde heeft verworven.

Toch laat hij zich door de gedachte beheersen, het aardse leven zo mooi mogelijk vorm te geven. En hij wordt in deze zin steeds weer door de tegenstander Gods beïnvloed, zodat de begeerte naar materiële goederen steeds groter wordt, omdat de één de ander probeert te overtroeven en niemand eraan denkt hoe arm hij in werkelijkheid is en in welke nood hij zal overgaan in het geestelijke rijk, wanneer zijn uur is gekomen.

Maar de mens kan zich niet én aardse én geestelijke goederen tezamen verwerven. Op het einde van zijn leven op aarde zal alleen diegene rijk gezegend zijn, die de goederen van deze wereld de baas is geworden; die er alleen naar heeft gestreefd geestelijke schatten te verzamelen, die duurzaam zijn tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.7725

14 oktober 1960

De zonde tegen de Geest

De Geest zult u niet moeten weren. Ik zeg u dit, omdat u een zonde begaat, wanneer u zich opstelt tegen de Geest, wanneer u Mijn werkzaam zijn inziet en daar toch bewust afstand van neemt. Want dan zult u eeuwig niet met Mij in verbinding kunnen treden, omdat u dan Mij Zelf afweert en Ik uit Me door de Geest. Het werkzaam zijn van de Geest in de mens is het bewijs van de bestraling door Mijn Liefde. En wijst u die af, dan zondigt u tegen de Geest, omdat u opnieuw de zonde van weleer begaat: Mij niet te erkennen, Degene die u een zichtbaar bewijs van Zijn tegenwoordigheid geeft. En deze zonde kan u niet worden vergeven, omdat - wanneer u de Geest afwijst - u ook Jezus Christus en het verlossingswerk niet erkent, die u vergeving schenkt, en omdat u dan opnieuw de gang door de schepping zult moeten gaan, een gang van onmetelijke kwelling.

Zondig daarom niet tegen de Geest. Erken Mijn werkzaam zijn, want u voelt in u dat Ik het ben die daar spreekt. U voelt dat Mijn vaderlijke Geest van eeuwigheid zich openbaart. U voelt het, dat Geest tot Geest spreekt en toch wijst u het af. En u weet dat Ik Zelf heb gezegd: "Alle zonden kunnen u vergeven worden, alleen niet de zonde tegen de Geest." En deze zonde begaat de mens die de stem van de Vader herkent en hart en oor afsluit, wanneer ze in hem weerklinkt. Deze zonde begaat de mens die zijn afwerende houding handhaaft, ofschoon hij ze herkent. Want deze is nog in de macht van Mijn tegenstander die hem niet de weg naar Jezus laat vinden. En hij zal ook nooit de weg naar het kruis gaan, omdat de vijandige geest hem beheerst, omdat deze hem tot afweer aanzet en hij zijn wil gehoorzaamt.

De stem van de Geest te herkennen is een geschenk van Mijn genade, dat de mens moet benutten. Want wanneer de stem van de Geest het hart van een mens kan raken, dan heeft hij al een zekere graad van rijpheid bereikt. En een mens zal

ook maar zelden deze daad van genade aan zich voorbij laten gaan, want hij heeft een gelukkig makende uitwerking op hem. En de Geestvonk in de mens stuurt onophoudelijk op Mij aan, zijn vaderlijke Geest van eeuwigheid. Maar het werkzaam zijn van Mijn Geest zal ook uit lage motieven worden bestreden, ondanks dat het besef ervan aanwezig is. En dan zondigt u tegen Mij, zoals u eens hebt gezondigd. En deze zonde zal de zonde van weleer veelvoudig vergroten en onnoemelijk leed over u brengen, waarvoor Ik u allen graag wil waarschuwen en behoeden. En als u van goede wil bent, zult u kunnen beseffen of en wanneer Mijn Geest aan het werk is. En dan zult u moeten uitkomen voor Mij en Mijn Geest. U moet niet zondigen tegen de Geest, opdat u niet verloren zult gaan en weer eindeloos lange tijd nodig zult hebben, tot u weer door Mij zult worden aangenomen.

Amen

De wil om het goede te doen

BD.2020

8 augustus 1941

De innerlijke stem - Gedachte - Daad

Waar het meest innerlijke van de mens zich tegen verweert, dat stemt ook niet overeen met de wil van God, zodra de wil om God te dienen hem ertoe brengt te denken en te handelen. Hij is blootgesteld aan de meest veelsoortige pogingen van de kant van de tegenstander. Die gebruikt elke zwakte van wil om hem schade te berokkenen. Maar een mensenkind dat God is toegedaan, voelt ook de fijnste opwellingen die hiertegen gericht zijn. En daarom zal steeds dat juist zijn, waar de mens in het diepst van zijn hart positief tegenover staat, en datgene onjuist, wat hem onbehagen inboezemt.

Zelfs dat, wat dienstig is voor het welbehagen van het lichaam, zal een zachte onrust in hem wakker roepen, voor zover het niet met de goddelijke wil strookt, maar met de wil van de tegenstander. En daarom moet de mens acht slaan op de zachte stem in zijn hart en er steeds gevolg aan geven. Elke handeling heeft haar oorsprong in de gedachte. En de gedachte is de inwerking van een goede of een slechte kracht op de mens. De gedachte is een geestelijke toevloed van de macht aan welke de mens zich overgeeft. En uit de gedachte volgt, met gebruikmaking van de kracht uit God, de daad.

Komt de mens de juiste gedachte toe, dat wil zeggen: neemt hij dat wat door goede wezens wordt overgebracht in ontvangst, dan kan de mens niet anders dan deze gedachten realiseren, doordat hij de in hem aanwezige kracht gebruikt en zijn wil actief laat worden. Hoe minder weerstand goede geestelijke krachten bij de mens ondervinden, des te vlijtiger is de mens in zijn bezigheid, des te meer gedachten benut hij. En dit is onvermoeid werken, het is onophoudelijk bezig zijn. En laat de mens de goede gedachten op zich inwerken, schenkt hij de goede geestelijke wezens gehoor, dan kan hij ook alleen maar goede daden verrichten.

Maar gewetenloze mensen nemen ook datgene aan, wat door slechte krachten wordt overgebracht. En ze laten hun wil dan ook actief worden, doordat ze slechte daden begaan. Maar ze worden er niet in gehinderd. Schenken ze de innerlijke stem geen gehoor, dan is ook elke poging van de goede wezens tevergeefs. Hun invloed is minimaal en bijgevolg trekken ze zich zolang van de mensen terug, tot die uit eigen beweging God weer zoeken en Hij Zich ook door hen laat vinden. Is het streven van de mens naar voltooiing groot, dan herkent hij ook of de innerlijke stem hem juist aanmaant en bespeurt hij ook wat hij moet afwijzen. Want God geeft het juiste inzicht aan de mens die op Hem aanstuurt. En hij hoeft alleen maar acht te slaan op de meest innerlijke stem in zich, want hij zal juist gewezen worden, nu en altijd.

Amen

BD.2917

10 oktober 1943

De wil voor het goede - Vergrote kracht

De wil voor het goede zal ook vergrote kracht naar de ziel laten stromen om de wensen van het lichaam te overwinnen. Want steeds wordt met de vrije wil van de mens rekening gehouden. Steeds zullen de stromingen van kracht in overeenstemming met deze wil sterker of zwakker zijn. De overdracht van kracht door de lichtdragers is op aarde, net als in het geestelijke rijk, van zo verschillende sterkte, omdat de ziel zich daar eerst helemaal voor moet openen om die in ontvangst te kunnen nemen. En dit openen is altijd pas het gevolg van de wil. En bijgevolg zal de wil die op het goede - dus op God - gericht is, elke krachtstroom zonder weerstand in ontvangst nemen.

De mens zal bereid zijn in ontvangst te nemen, wat de Liefde van God hem aanbiedt. En dan kan ook de ziel rijper worden. Ze kan zich bij de Geest in zich aansluiten, niet gehinderd door het lichaam. Ze zal geen tegenwerking te vrezen

hebben, omdat ook het lichaam zich bij dit streven aansluit en voor de verzoeken door de wereld niet meer zo toegankelijk is, hoewel ze er nog vaak mee wordt geconfronteerd, om de sterkte van de wil te beproeven en te vergroten. En hoe minder weerstand er nu dus wordt geboden aan het werkzaam zijn van de lichtdragers, des te succesvoller is nu de wandel over de aarde voor de ziel. Want ze begint haar boeien los te maken. Ze streeft naar de vrijheid van geest en ze benut de laatste tijd van haar leven op aarde alleen om de materie te overwinnen, wat haar ook een gemakkelijk loslaten van de vorm oplevert als haar levensweg op aarde is beëindigd.

Maar de mens kan over zichzelf beslissen. Hij kan zich naar elke kracht keren, naar zowel de goede als naar de slechte. Hij wordt niet gehinderd, alleen maar in liefdevolle zorg geleid, zodat het voor hem gemakkelijk is om zich naar God te keren. Maar of hij het goede in zich tot ontplooiing brengt, is afhankelijk van zijn wil. En daarom is hij ook verantwoordelijk voor zijn wil. Hij is als het ware de vormgever van zijn wil en moet ook de gevolgen op zich nemen. Want het wordt hem ook in alle levensomstandigheden bijgebracht, dat en waarom hij voor God moet kiezen in het laatste stadium van zijn ontwikkeling.

Hij is daarover nooit zonder weten, wat als dit weten hem niet van buitenaf toekomt door onderrichtingen, door het goddelijke Woord, kan hij het ook binnen in zich vernemen door de stem van zijn geweten, die hem oorspronkelijk luid en verneembaar onderricht, maar die door zijn eigen wil ook tot verstomming kan worden gebracht. Maar lukt het de ziel het lichaam willoos te maken, dat wil zeggen het verlangen ervan helemaal aan het verlangen van de ziel aan te passen, dan gebruikt de ziel de gehele wil voor het goede. Dan zal ze voortdurend opwaarts streven en overdracht van krachten uit het geestelijke rijk in ontvangst nemen, die haar geestelijke voltooiing tot gevolg hebben. Want de kracht uit het geestelijke rijk voert onomstotelijk opwaarts.

Amen

BD.6036

28 augustus 1954

Niet alleen de daad geeft de doorslag, maar de wil

Niet de daad zelf geeft de doorslag, maar de wil die aan deze daad ten grondslag ligt. Een goede wil kan een daad verrichten die een andere dan zegenrijke uitwerking heeft. Maar er kan ook een slechte wil ten grondslag liggen aan een

daad die door de ogen van de medemensen als goed wordt gezien. De wil alleen wordt door God gewaardeerd.

Toch moet het verstand van de mens elke daad overwegen. En de mens die van goede wil is, zal dan inzien of hij verkeerd of juist handelt. Maar ook de mens wiens wil niet goed is zal een daad achterwege laten die hij als tegenovergesteld aan zijn eigen wil ziet. En opdat het denken van de mens juist is, moet hij bidden. Weliswaar zal dit alleen de mens doen die een goede wil heeft, maar deze zal dan ook nooit een daad begaan die een slechte uitwerking heeft op de medemensen.

U hebt weliswaar een vrije wil, maar daarom wordt u niet gehinderd bij wat u ook van plan bent of uitvoert. U zult u echter moeten verantwoorden voor uw doen en daar zult u aan moeten denken. En u zult dan niet lichtzinnig handelen. U zult gewetensvol te werk gaan en steeds de geboden van God tot richtsnoer nemen en dan ook niet zondigen. Want deze geboden schrijven u uw levenswandel op aarde voor. En als nu al uw denken en handelen door de liefde tot God en de naaste is bepaald of wordt geleid, dan kan uw aards bestaan alleen een zegenrijke uitwerking op de medemensen hebben.

Want de liefde schakelt elke dwaling uit, omdat de ware liefde ook de Geest verlicht en een juist denken waarborgt. Dus zult u moeten nagaan of een daad die u zult willen verrichten, de liefde tot beweegreden heeft en haar dan pas uitvoeren, wanneer dit onderzoek in uw voordeel uitvalt, wanneer dus liefde voor God en de medemensen u daartoe brengt. Dan zal zij goed zijn en hoeft u een verantwoording niet te vrezen.

Maar zonder liefde is er steeds het gevaar dat u zondigt. Want zonder liefde is ook de wil niet goed. En wat u dan verricht, zal daarmee in overeenstemming ook zijn uitwerking hebben. Want u zult wel uw medemensen om de tuin kunnen leiden, maar nooit God die in uw hart ziet. Maar de lof van de medemensen moet u niet tot daden verleiden die zich voor God niet staande kunnen houden. Alleen liefde maakt een daad waardevol en de liefde zal ook steeds juist handelen. De liefde zal willen helpen en elke behulpzame daad is God welgevallig en zal door Hem gezegend zijn.

Amen

De verantwoordelijkheid in het aardse leven

BD.3329

13 en 14 november 1944

Eigen verantwoording - Dogma

Ieder mens draagt zelf de verantwoordelijkheid voor zijn ziel en dus moet hij zich verantwoorden voor elke slechte daad, evenals ook voor elk nalaten van een goede daad. Hij kan zijn schuld noch op anderen afschuiven, noch door anderen laten vereffenen, maar hij moet ze zelf aflossen op aarde of in het hiernamaals. En evenzo kan alleen hij de toestand van zijn rijpheid verhogen, die kan hem niet worden geschonken. Integendeel, hij moet zijn best doen een leven te leiden naar de wil van God. Dus moet hij zelf de zorg voor zijn zielenheil op zich nemen, omdat geen medemens deze van hem kan overnemen. Bijgevolg moet hij zich ook op de hoogte laten brengen van de wil van God en dus Zijn Woord aannemen, dat hem de goddelijke Wil bekend maakt. En hij moet nu het Woord van God op zich laten inwerken. Hij mag daarom niet blindelings geloven wat mensen hem willen voorleggen, maar hij moet dit laatste volhardend met het Woord Gods vergelijken en pas als het hiermee geheel en al overeenstemt, mag hij zich aan zijn invloed overgeven.

Als de mens voor zichzelf de verantwoordelijkheid draagt, dan draagt hij die ook voor het gedachtengoed, dat hij het zijne noemt. Dus heeft hij de plicht alles wat hem wordt aangeboden, aan een onderzoek te onderwerpen. Want juist daarvoor moet hij zich verantwoorden. Hij kan er zich niet op beroepen, dat hem dwaling werd aangeboden en hij bijgevolg niet tot de waarheid kon komen. Hij moet daarentegen zelf zijn best doen achter de waarheid te komen, die hem evenzo wordt aangeboden als hij ze verlangt. Want verlangt God later rekenschap van hem, dan zal Hij hem tevoren elke mogelijkheid geven het ware in te zien en ook na te kunnen leven. Maar verlaat de mens zich op wat de medemens hem aanbiedt, dan omzeilt hij elke eigen verantwoordelijkheid. Hij probeert de medemens ermee op te zadelen, die hem onderricht heeft. Maar God heeft hem het verstand gegeven en de gave van het denken. En met behulp van deze gave kan hij zelf beslissen wat goed is en door God gewild en daar naar handelen. Bijgevolg kan hij dan ook tot verantwoording worden geroepen.

Daarom kan een schools overgebracht geestelijk weten - dus ook leerstellingen, die de mens schools aanneemt - niet toereikend zijn voor de volledige kennis van de wil van God, zolang het niet, door eigen nadenken daarover, in de mens het verantwoordelijkheidsgevoel wekt en bevordert. En bij ernstig nadenken zal de mens inzien, welke leren God de mens heeft gegeven en welke leren van menselijke kant werden toegevoegd. Om zich dus eens te kunnen verantwoorden moet de mens zich vooreerst met het ontvangen weten bezighouden en hij zal daardoor, als hij verlangend is naar de waarheid, ook waarheid en dwaling uit elkaar kunnen houden. Terwijl een dogmatische leer het verantwoordelijkheidsgevoel in hem verstikt, ja verstikken moet, omdat het

geloof aan wat geëist wordt of wat moet worden nagekomen een zuiver mechanische aangelegenheid wordt en de mens zich niet meer verantwoordelijk voelt voor wat hij gewetensvol meent te vervullen. Want wat hij doet, doet hij uit een zekere dwang, omdat het van hem wordt geëist. Het is geen handeling uit vrije wil, ofschoon hij het ook kan weigeren of dat wat bevolen is buiten beschouwing kan laten. De innerlijke drang ontbreekt, die aanleiding zou moeten zijn voor elke handeling, voor alles wat God van de mensen vraagt.

De mens moet zich ervan bewust zijn, dat alleen datgene door God wordt gewaardeerd, wat hij uit liefde doet; dat dus het denken en handelen alleen door de liefde moet zijn bepaald en dat elke liefdeloosheid een zonde is tegen God die de Liefde Zelf is, en de mens zich daarvoor moet verantwoorden. Wat hem dus bevolen wordt, wat hem tot plicht wordt gemaakt, schakelt het vrije denken en handelen uit en de mens verantwoordt zich in zekere zin alleen voor de wereld, dus tegenover diegenen, die hem een plicht hebben opgelegd. En daarom kan het de ziel weinig voordeel opleveren, wat de mens niet van binnen uit doet. Daar dus nooit de medemens de verantwoording voor de ziel kan overnemen, maar de mens ze zelf moet dragen, heeft hij ook de plicht zijn denken en handelen te onderzoeken, of het met de wil van God overeenstemt. En daarom moet hij op de hoogte zijn van Gods wil, die hem door Zijn Woord wordt overgebracht. En dus moet het Woord Gods grondslag zijn, maar niet menselijke uitleggingen en toevoegingen. En om dit te onderzoeken, om zich later te kunnen verantwoorden, is een innige verbinding met God nodig, die een mens die naar de waarheid verlangt, nu ook door middel van gedachten Zijn wil zal openbaren.

Amen

BD.5308

2 februari 1952

De mens is verantwoordelijk voor de wil

Of het goede of het kwade in de mens tot bloei komt, is zijn eigen wil die vanuit geen enkele kant kan worden gedwongen, ook niet wanneer de mens beweert onder een zekere dwang te moeten handelen. Zijn wil kan zich te allen tijde tegen de dwang verzetten, ook wanneer hij lichamelijk te zwak is om weerstand te bieden. Maar hij moet zich steeds voor zijn wil verantwoorden. Want deze is en blijft vrij en de richting die de wil van een mens gaat, vormt hem tot een goed of slecht wezen. De richting van de wil bepaalt zijn levenswandel, zijn instelling tot God en zijn lot eens in de eeuwigheid. Want wat de mens als zodanig doet, dat

doet hij bewust als voor of tegen de goddelijke ordening gericht. En over deze bewuste wil oordeelt God naar rechtvaardigheid.

Maar daarom draagt Hij er ook zorg voor, dat de mens gedurende zijn aards bestaan kennis zal worden gegeven van Zijn wil, in welke de menselijke wil zich moet schikken, wil hij in de goddelijke ordening leven. Wat tegen de goddelijke wil is gericht, is slecht, en dat voelt de mens ook als verkeerd. Want meestal handelt hij heimelijk, zodra hij zich in de nabijheid van mensen bevindt die zich inzetten voor de goddelijke wil. En als hij openlijk voor hen handelt, dan is de wil bewust tegen God gericht. Dan is hij ontegenzeggelijk herkenbaar als een aanhanger van degene die tegen God is. En de uitwerkingen van zijn handelen zullen steeds nadelig zijn voor de medemensen. Hij handelt openlijk tegen de liefde in en berokkent de medemensen leed. Hij drijft ze in nood en ellende en misbruikt zo zijn vrije wil voor slechte handelingen, waar hij zich eens voor moet verantwoorden.

Daar hij zelf als mens dezelfde gevoelens heeft als zijn medemensen, weet hij ook, dat alles wat de medemens schade berokkent, slecht is. En hij kan zijn daden nooit als goed en gewetensvol kwalificeren. Hij kan zichzelf nooit van schuld vrijspreken, ofschoon hij geen eeuwige Rechter boven zich wil erkennen. En als hij meent het recht van de sterke tegenover de zwakke te bezitten, zou hij zelf zich ook voor een sterkere moeten buigen en diens slechte daden billijken, wat echter nooit het geval is, maar hem alleen maar tot nog meer liefdeloos handelen aanzet. Zijn wil is verkeerd gericht, uit eigen vrije beweging, ondanks besef en kennis van de wetten van de eeuwige ordening die hem voortdurend voor ogen worden gehouden door de manier van doen van goede mensen, die hem zijn handelen als door een spiegel laten zien. Steeds wordt een slecht mens de gelegenheid gegeven zich te bezinnen. Steeds wordt hem zijn levenswandel voorgehouden, die tegen God is gericht, opdat hij zichzelf zal doorzien en tracht te veranderen. Maar steeds moet zijn vrije wil actief zijn, die goed **kan** zijn en niet slecht hoeft te zijn.

Amen

BD.7149

20 juni 1958

Verantwoordelijkheid van de ouders en de kinderen

In totale onwetendheid begint u uw aardse leven als mens. De ziel is nog door geestelijke duisternis omgeven, daar ze eerst in de toestand van het

zelfbewustzijn moet komen, voordat ze er nu ook aan kan beginnen de dichte omhulsels om zich heen op te lossen. Ze kan dit ook al doen zonder een bijzonder weten te hebben ontvangen, want ze kon al in de vroegste jeugd de goede gewaarwordingen en gevoelens in zich op de voorgrond laten komen, ofschoon ze niet volgens een bepaald inzicht handelt. Maar de mens moet zich steeds van zichzelf bewust zijn, daar anders zijn denken en handelen niet beoordeeld zou kunnen worden.

Zo'n kind brengt al vroegtijdig de liefdesvonk in zich tot ontplooiing. Het is goed, omdat het van binnen uit daartoe wordt aangezet, terwijl daarentegen een ander kind in dezelfde zelfbewustzijnstoestand aan de slechte aandriften in zich toegeeft, ofschoon het 't zwakke gevoel van verkeerd handelen in zich bespeurt. Van inzicht kan in beide gevallen nog geen sprake zijn, maar de liefdesvonk is in ieder mens gelegd. En zo is de aanvankelijke handelwijze bij kinderen alleen verschillend, omdat hun zielen verschillend op het innerlijke aansporen reageren. Maar ieder kind is zich toch ervan bewust of het goed of slecht handelt, zodra het eerst eens zelf het stadium van het zelfbewustzijn heeft bereikt.

En nu wordt het kind dus langzaam ook een weten overgebracht. Het leert ordeningswetten kennen, dat wil zeggen: het wordt hem steeds begrijpelijker en hij zal het ook bij zichzelf merken, wat een goede of een slechte uitwerking heeft. Het begrip van goed en kwaad wordt hem bijgebracht en wederom zullen nu de opgroeiende mensen verschillend reageren al naargelang ze zelf de vlam van de liefde in zich ontsteken en zich van binnenuit laten beïnvloeden. En in overeenkomst hiermee groeit ook het inzicht, óf de aanvankelijke blindheid van de ziel blijft bestaan. Want het van buitenaf aan de mens toegekomen weten hoeft nog lang geen inzicht te zijn, maar wordt dat pas wanneer de liefde in de mens het weten tot leven brengt. Weliswaar kan het weten het verstand geheel in beslag nemen, maar het blijft dan steeds slechts een schijnlicht, dat de kracht niet heeft in de ziel van de mens helderheid te verspreiden en de ziel daarom verder door omhulsels omgeven is.

De mens wordt echter ter verantwoording geroepen vanaf het tijdstip, waarop hij zich van zichzelf bewust is, waarop hij in zich de stem van het geweten kan vernemen, waarop dus het gevoel voor goed of kwaad in hem is ontwaakt. Dat kan bij het ene kind vroeger, bij het andere later zijn. Maar de voorwaarde is dan ook, dat het zich moet verantwoorden voor zijn handelen. Maar steeds wordt er rekening gehouden met de zwakheid van zo'n ziel die vroegtijdig het aardse leven weer af moet geven. Steeds wordt de graad van rijpheid in aanmerking genomen en ook het weten dat de mens tot nu toe toegekomen is. Want volledig inzicht kan niet als maatstaf gelden, daar deze pas door de liefde kan worden verkregen.

Maar de mens wordt beoordeeld in overeenstemming met de liefde en deze kan in ieder mens worden ontstoken en opvlammen. Maar de liefdesvonk kan ook verstikt worden en dat betekent ook altijd slecht denken en handelen. Dat komt tevoorschijn, zodra de mens zich bewust wordt als "wezen" dat zijn wil kan gebruiken. En het zal deze wil gebruiken, passend bij zijn kwade, niet tot liefde genegen ziel. En het zal zich ook voor een hem toegekomen weten afsluiten, dus deze innerlijke kwade aandrift wordt niet door "inzicht" verstikt. Pas wanneer een kind kan worden beïnvloed iets goeds te doen, kan deze kwade instinctieve drang verloren gaan en dan kan ook de stem van het geweten zich weer duidelijker uiten.

En daarom rust er een hele grote verantwoording op de ouders, die er alles aan zouden moeten doen in het kind de liefde te wekken. Ze moeten het aansporen behulpzaam te zijn en zo in de kinderen het gevoel van hulpvaardigheid ontwikkelen en al te egoïstische neigingen in hen te verstikken. Want zodra de liefdesvonk maar ontstoken is, zal die zich ook uitbreiden en zal de ziel niet meer in duisternis gehuld zijn. Het zal vanzelf licht worden in het hart. En het denken en handelen van het kind zal nu al een bewust denken en handelen zijn. En dat kan het spoedig ook het licht van het inzicht opleveren, zodra hem nu het overeenkomstige weten wordt overgebracht. Want de liefde is alles. En ieder mens is tot liefde in staat, omdat God Zelf in ieder mens een vonk heeft gelegd, het aandeel van Hem Zelf, om hem uit de toestand van de dood in de toestand van het leven terug te leiden.

Amen

Verandering tot liefde

BD.0399

5 mei 1938

Liefdadigheid - Kommer - De Heiland tegenwoordig in liefde

"De mijnen zullen Gods heerlijkheid zien en hun zal alle zegen van de hemel ten deel vallen. Respecteer elkaar daarom en heb elkander lief, want door de liefde worden jullie datgene wat jullie tot Mijn kinderen maakt." Jullie hebben in elke levenssituatie vele gelegenheden waarin jullie deze liefde kunnen uitoefenen. Het zal niemand ontzegd blijven loon te verzamelen door liefdadigheid. Daarom laat de Heer op je levensweg zo vaak mensen met vragen naar jullie toekomen en beproeft Hij jullie, hoe jullie je tegenover hen verhouden.

En steeds zal jullie door de stem van het geweten een wenk van boven worden gegeven. Als jullie nu naar deze stem luisteren en dus de gelegenheid gebruiken, dan rijpt jullie ziel spoedig in deze liefde. En zo realiseren jullie je steeds weer dat de liefde de enige ware weg is naar het hart van de Vader. Met Zijn levensloop op aarde in gedachten, toen de Heer alle mensen door de liefde probeerde te winnen, zullen ook jullie je moeten inspannen om steeds alleen de drijfveer van jullie hart te volgen die jullie steeds zal aansporen in liefde werkzaam te zijn.

De levensloop van Christus op aarde is telkens het richtsnoer voor dit leven. Als jullie Hem en Zijn woorden kunnen navolgen, dan zullen jullie gemakkelijk datgene bereiken wat het doel moet zijn voor oneindig veel wezens in het heelal. Door de liefde begeven jullie je in de genade van de Heer, want overal waar liefde overheerst, is de Heer Zelf onder jullie. En in die nabijheid van de goddelijke Heiland vloeit Zijn genade in jullie over en als de goddelijke genade jullie ondersteunt zal deze strijd op aarde steeds gemakkelijker worden.

Dit moeten allen goed bedenken op wie de last en kommer van de aarde drukt. Als ze zich steeds meer erop toeleggen werken van liefde te verrichten, dan laat de Heer hun zo veel kracht toekomen, dat ze dit snel in zichzelf gewaarworden en al de zorgen van alledag hun niet meer bedrukkend lijken. Deze zorgen worden hun dan veel eerder van de schouders genomen en het leven is vanaf dan gemakkelijk te dragen.

In al deze zorgen van de aarde wil de eeuwige Schepper Zich Zelf openbaren. Wie zonder gedachten aan de godheid door het leven gaat, moet opmerkzaam gemaakt worden op een Kracht die hem beheerst, waaraan hij zich niet op eigen kracht kan onttrekken. Als er nu ware liefde aan de basis van het handelen van de mens ligt, dan zal hij in deze liefde ook weldra bekwaam zijn om in alles God de Heer te herkennen, zelfs in wat hem bedrukt en belast. En als hij dit eenmaal ingezien heeft, dan dringt de Heer Zelf zijn hart binnen. Want Hij verblijft toch steeds daar waar ware liefde de drijfveer van al het handelen is.

Als jullie nu de goddelijke Schepper niet kunnen herkennen en als jullie toch voortdurend in liefde handelen, dan is jullie ziel toch al lang tot inzicht gekomen en duurt het nog slechts een korte tijd totdat jullie geestelijke ogen volledig geopend zijn. Heb daarom lief als eerste gebod. Laat de één voor de ander zorgen. Laat geen van jullie medemensen gebrek lijden, waar jullie kunnen geven, en zorg niet in de laatste plaats voor hun geestelijk welzijn. Wanneer jullie zelf tot inzicht gekomen zijn, moeten jullie hun helpen om ook tot dit inzicht te komen en dit alles kunnen jullie alleen maar door de liefde die een uitstroming is van God, de hemelse Vader van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Amen

BD.2267

18 maart 1942

Dienen in liefde uit vrije wil

Er is een voortdurende positieve ontwikkeling gewaarborgd, zolang het wezenlijke nog in een gebonden wil is, dus de gang door de scheppingswerken gaat. Want het dient, ofschoon in zekere zin tot dienende werkzaamheid gedwongen. Het is echter ook bereid te dienen, daar het anders zijn werkzaam zijn niet toegewezen zou hebben gekregen. De bereidwilligheid te dienen is eerste voorwaarde voor voortdurende positieve ontwikkeling.

In het stadium als mens nu is het weer aan het wezenlijke overgelaten of het liefdevol werkzaam is of niet. Zijn ziel is in de toestand van rijpheid, dat de grootste dwang, de gebonden wil, vervangen kan worden door de vrije wil. Daarom wordt het dan niet meer gedwongen dienend bezig te zijn. Integendeel, de ziel moet uit vrije wil verrichten wat dan weer haar positieve ontwikkeling tot gevolg heeft. En zo vormt dit stadium ook een zeker gevaar voor de mens, dat wil zeggen voor diens ziel, als ze faalt. Als ze dus haar vrije wil niet gebruikt om liefdevol bezig te zijn.

En daarom heeft God het hele leven van de mensen op aarde een zodanige vorm gegeven, dat ze elkaar nodig hebben, om hun gelegenheid te geven elkaar te dienen. Dit is waarlijk niet willekeurig zo geregeld. En de verschillende leefomstandigheden hebben hun wijselijk doel. Ze moeten de mens het dienen verlichten. Hij wordt wel door de omstandigheden tot dienen gedwongen, maar kan zich toch ook nog verzetten of het werk met tegenzin doen. Dat wordt echter door God daarmee in overeenstemming beoordeeld, dat wil zeggen: het belemmert het rijp worden van de ziel. Want pas het dienen in liefde levert de ziel de graad van rijpheid op en verlost haar voorgoed van het gebonden zijn.

Het menselijk leven is schijnbaar ook wel een leven onder dwang dat zich in het kader van de natuurwetten voltrekt, zodat de mens de vrijheid van zijn wil zeer vaak in twijfel trekt. En toch bezit de mens veel vrijheid. Want zijn denken, handelen en willen staat hem vrij. En zo kan hij ook tegen de goddelijke ordening zondigen, als zijn drang ongeremd is en hij zich aan de duistere macht overgeeft.

De innerlijke strijd tegen goed en kwaad is zonder beperking aan hem zelf overgelaten. En dit zal hem gemakkelijker of moeilijker vallen, al naar gelang hij werkzaam is in liefde, dus in liefde dient. Het vrijwillig dienen in liefde laat hem pas goed van de vrijheid van zijn wil bewust worden. Want dan ziet hij in, dat hij daar op geen enkele wijze toe gedwongen is, dat hij veeleer recht heeft op dezelfde wilsvrijheid om tegenovergesteld te handelen.

Elke liefdeloosheid versterkt de wil om te heersen, terwijl bij elke handeling in liefde de drang om te dienen groter wordt in hem. En dit dienen is een gelukkig makend dienen als het in vrije wil en in liefde wordt verricht, terwijl een dienen onder dwang - dat wil zeggen tegen zijn wil - de mens tot last wordt en hem innerlijk in opstand doet komen. Dan wordt de mens beheerst door de kwade macht, die hem verhinderen wil zich te verlossen.

En daarom is het aardse leven een verantwoordelijk leven, omdat er zoveel mogelijkheden zijn om in dienende liefde werkzaam te zijn, dat de ziel zichzelf kan verlossen en deze mogelijkheden niet in overeenstemming daarmee worden gebruikt. En deze mogelijkheden zullen toenemen, hoe minder de mensen de zin van hun bestaan inzien en vervullen, om in hen het gevoel van liefde op te wekken bij het zien van de grote nood van de medemensen en hun nu aanleiding te geven om dienend werkzaam te zijn.

Amen

BD.7819

7 februari 1961

Wereldse vreugden?

Een geringe mate van eigenliefde is u door Mij toegestaan en daarom zult u ook de vreugden van het leven mogen genieten, voor zover ze het heil van uw ziel niet benadelen. En dit in te zien vereist alleen de Mij toegekeerde wil, het vereist alleen het vaste voornemen te leven volgens Mijn wil en uw geestelijk doel te bereiken dat u voor uw leven op aarde is gesteld.

Wordt u door de wil beheerst dat u weer naar Mij terug zou willen keren, dat u niet in strijd zou willen handelen met Mijn wil, dan bevindt u zich ook op de weg die weer naar Mij terug leidt. Dan hebt u al in zekere mate uw wilsproef afgelegd. U hebt u innerlijk uitgesproken voor Mij en u zult dan ook uw doel bereiken, omdat Ik u op elke manier ondersteun.

En dan zullen de kleine vreugden die u zich soms aards bereidt, u ook geen schade berokkenen. Want dan weet u precies maat te houden, omdat u de stem van het geweten gehoorzaamt, die u voor elke overdrijving waarschuwt. U zult met een gerust hart blij kunnen zijn met hen die vrolijk zijn. U zult u kunnen verheugen in uw bestaan, wanneer u maar steeds aan uw naaste denkt, dat bij niet droevig is terwijl u vrolijk bent, want dan is hij in nood en dan zult u hem moeten helpen.

Daarom heb Ik u het gebod gegeven uw naaste te beminnen zoals uzelf. En neemt u dit gebod in acht, dan hebt u ook het recht uzelf kleine vreugden te bereiden. En ieder zal ook weten, welke vreugden toelaatbaar zijn wanneer zijn streven al geestelijk is gericht, wanneer hij Mij niet uit zijn gedachten bant, wanneer hij het heil van zijn ziel boven alles stelt. Want dan kan hij zich alleen verblijden over zaken die geen gevaar vormen voor zijn ziel. Dan zal hij fijntjes aanvoelen of en wanneer hij in strijd handelt met Mijn wil, omdat hij niet wil dat hij zich bezondigt, zoals hij anderzijds vanuit zichzelf een afkeer zal hebben van wereldse vreugden die zijn ziel schade toebrengen.

Bemin uw naaste als uzelf. In dit gebod ligt dus ook een zekere bevoegdheid tot een zekere mate van eigenliefde besloten. En steeds zult u er op moeten letten dat u deze maat niet overschrijdt. Want het legt u ook verplichtingen op tegenover uw naaste, die u dan dezelfde mate aan liefde ten deel moet laten vallen. Zou u dus niet de geringste eigenliefde meer hebben, dan zou ook de verplichting tegenover uw naaste slechts gering zijn. Doch gezegend hij die de eigenliefde ten gunste van de naaste vermindert. Want hij vervult waarlijk Mijn gebod tot Mijn vreugde.

Maar de kleine vreugden die u zich zo nu en dan bereidt, mogen nooit voor de naaste een beknotting van uw liefde zijn. En u zult ook te allen tijde bereid moeten zijn ze op te geven, wanneer u daardoor de naaste hulp zult kunnen bieden. En u zult ook steeds inzien wat juist en wat onjuist is, zolang u vanuit een zuiver hart de band met Mij zult willen bewaren. U zult niet tegen Mijn wil in handelen en u zult ook tegen verzoeken van allerlei aard beschermd zijn, zolang u tracht alleen Mijn wil te vervullen. Want u verweert u dan innerlijk tegen al dergelijke verzoeken en ontvangt ook van Mij de kracht om weerstand te bieden. Want Ik handel als een echte Vader tegenover u die Mijn kinderen zult willen zijn en blijven. En een vader beschermt zijn kind tegen elk gevaar.

Amen

BD.8336

23 november 1962

Verandering tot liefde

Al Mijn onderrichtingen komen dus alleen daarop neer, u mensen duidelijk te maken om welke reden u op aarde bent en welk doel het aardse bestaan voor u heeft. Alleen één ding zult u moeten weten, dat u geheel zonder liefde uw aardse bestaan begint en dat u zich tegen het einde veranderd zult moeten hebben tot liefde. Dat is alles wat Ik van u verlang. Maar het vereist uw vrije wil. U zult zelf deze verandering tot liefde moeten willen. Al het andere wil Ik nu doen, terwijl Ik dus eerst de wil zo tracht te beïnvloeden, dat die zich naar Mij keert.

Dan zal Ik u van kracht voorzien om ook de wil te kunnen realiseren. En daar de verandering tot liefde het eerste en het laatste doel van ieder mens moet zijn, is er in uw hart een vonk van liefde gelegd, vanuit Mij. En u bent nu niet meer onbekwaam u te veranderen. Maar u zult voortdurend moeten worden aangemaand en aangespoord. En dit nu moet door Mijn aanspreken tot stand worden gebracht. Door Mijn Woord dat u Mijn Liefde doet toekomen, welke vurig verlangt naar uw terugkeer naar Mij.

Zolang u zonder liefde bent, bezit u ook geen enkel inzicht. U weet niets over uw oorsprong, over uw toestand van weleer, waarin u onuitsprekelijk gelukzalig was. U weet niet dat u zelf deze gelukzaligheid had verspeeld door uw opstand tegen Mij. Dat u dus uw wezen geheel veranderde in het tegendeel. Dat u uw liefde weggaf en elke bestraling door Liefde van Mijn kant afwees en daarom in een ongelukkige toestand terecht kwam.

Maar pas wanneer u dit weten weer bezit, komt u dichterbij de vroegere staat van volmaaktheid. Want een dergelijk weten zal altijd het gevolg zijn van een leven in liefde en kan zonder liefde nooit worden verkregen. Dat weten zal u echter ook gelukkig maken. Want u onderkent nu ook Mij Zelf, uw God en Schepper. En u weet dat u met Mij in verband staat, dat u de Liefde van uw God en Schepper bezit en daarom ook van Mij steeds weer Liefde zult mogen ontvangen als u zelf u uitsprekt bereidwillig te zijn deze aan te nemen.

Mijn Woord schenkt u dus dit weten. En daarom is het waarlijk een genadegave van onmetelijke waarde, omdat het tegelijkertijd een bewijs is van Mijn bestaan, dat volledig liefdeloze mensen willen loochenen, omdat ze helemaal zonder enig inzicht zijn als gevolg van een liefdeloze levenswandel. Maar het geloof in Mij is voor de mens al een gelukkig makende stap vooruit. Want in Mij te kunnen geloven, stelt ook een graad van liefde voorop. En dan is ook het bewijs gegeven, dat u zich op de terugweg naar Mij bevindt, wanneer dit levendige geloof in u is.

Het gaat Mij er alleen om, dat u tijdens uw leven op aarde uit de duisternis van geest naar buiten treedt, in het licht. Dat u inzicht verkrijgt, al is het nog zo gering, een waarheidsgetrouw weten. Want dan is er een licht van liefde in u ontstoken, dat steeds helderder zal opvlammen, wanneer de liefde in u toeneemt. Maar zolang het niet mogelijk is u aan te sporen om werkzaam te zijn in liefde uit eigen aandrang, zolang u Mijn Woord niet vrijwillig aanneemt en het naleeft, zolang blijft het ook duister in u. Dan is uw terugkeer naar Mij tijdens het leven op aarde onzeker, zo niet helemaal zonder hoop.

Mijn Liefde wendt waarlijk alle middelen aan om u naar het licht te leiden. En ze zal u daarom steeds weer gelegenheden verschaffen, waarbij de liefde in u kan ontvlammen. Waar dus de vonk van liefde die in u is gelegd, opvlamt, en u van binnen uit aanspoort om in liefde te werken. En verweert u zich niet innerlijk, luistert u naar deze zachte aanmaning in u, naar de uiting van uw geweten, dan gaat u ook zeker het licht van de dag tegemoet. Want het zal de liefde steeds vaker worden toegelaten werkzaam te zijn. U zult er zelf diepe vreugde in vinden, de medemens te helpen in elke nood. Want alleen de gevende, onzelfzuchtige liefde die gelukkig wil maken, is te verstaan onder de liefde die Ik van u vraag, opdat u zich voltooit.

Ik kan dus alleen uw gedachten beïnvloeden, opdat uw wil zich juist zal richten, en u steeds weer mogelijkheden verschaffen, uw wil tot daad te laten worden. En Ik kan u steeds alleen liefde prediken. En vervult u nu Mijn wil, dan zult u ook nog op aarde tot het helderste inzicht komen. En wanneer uw leven op aarde is beëindigd, zult u waarlijk met rijke schatten het rijk hierna binnen kunnen gaan. Maar wekt u nooit de geest van liefde tot leven, dan zult u in geestelijke duisternis verblijven en uw aardse leven zal nutteloos zijn, maar altijd door eigen schuld. Want van Mij uit wordt alles gedaan, opdat u uit uw ongelukkige toestand een uitweg vindt. Uw vrije wil beslist evenwel en daarom zult u zich er eens voor moeten verantwoorden, hoe u deze wil hebt gericht en gebruikt.

Amen

Toevoer van kracht door de verbinding met God

BD.3482

17 mei 1945

Verbinding met God - Toevoer van kracht

Neem elke gelegenheid te baat om de verbinding met Mij tot stand te brengen door het gebed en werken van liefde, en u zult nooit zonder kracht zijn. In welke levenssituatie u zich ook bevindt, u hebt voortdurend de toevoer van Mijn kracht nodig. En u opent zich hiervoor door het innige gebed. En als u in liefde werkzaam bent, stroomt Mijn kracht eveneens in u over, omdat u Mij - de Liefde Zelf - dan tot u trekt. En zo hoeft u niets te vrezen, zwakte noch gelatenheid, zolang u in liefde bezig bent en bidt, zolang het gebed uit het hart naar Mij opstijgt. Want dan hoor en verhoor Ik u, zoals Ik het u heb beloofd. Geloof en vertrouw als u bidt, dan kunt u er ook zeker van zijn dat uw verzoek vervuld wordt.

Mijn wil stuurt uw lot in overeenstemming met uw geloof. En Mijn wil kan nood en leed te allen tijde verdrijven. Maar Mijn Liefde bedenkt de mijnen steeds duidelijk, opdat ze hun Vader zullen herkennen als Hij Zich openbaart. En tot de mijnen reken Ik allen die in het gebed dicht bij Mij komen, die elk stil ogenblik benutten om tweespraak met Mij te houden, die hun gedachten vaak naar Mij opzenden, die Mij zoeken uit eigen aandrang en wier harten vurig verlangen naar Mij en Mijn nabijheid.

Hen kom Ik steeds te hulp, opdat hun geloof sterk zal worden, opdat ze zich steeds voelbaarder van Mijn kracht bewust worden en ze Mij herkennen in elk gebeuren op hun levensweg. In voortdurende verbinding met Mij te blijven, verzekert hen te allen tijde van Mijn bescherming en Mijn hulp. Want de verbinding met Mij bevrijdt hen ook van geestelijke nood, omdat Mijn Geest in hen kan werken. En Mijn Geest leidt hen juist. Mijn Geest wijst hun elke weg, elk woord en elke daad. En daarom kan de mens die zich voortdurend met Mij verbindt, zorgeloos zijn levensweg afleggen. Want Ik pak zijn hand en leid hem. En zijn weg zal gezegend zijn.

Amen

BD.3948

30 en 31 december 1946

De wil tot het goede - Toevoer van kracht door de goddelijke Verlosser

De wil tot het goede heeft ook onvermijdelijk de toevoer van kracht tot gevolg. En daarom zal ieder mens ook in staat zijn uit te voeren wat hij wil, omdat hij door zijn op het goede gerichte denken al in verbinding treedt met de eeuwige Schenker van kracht. En wie goed wil handelen, zal goed kunnen handelen. Want

dit heeft de goddelijke Verlosser, Jezus Christus, tot stand gebracht door Zijn dood aan het kruis. Hij verwierf voor de mensen vergrote kracht en versterkte wil. Hij heeft de dood overwonnen, dat wil zeggen: de gebonden wil vrij gemaakt. Hij heeft de tegenstander van God de macht over de wil van de mens afhandig gemaakt, zodat de mens wel in staat is zijn wil aan het goede te schenken en ook tot daad te laten worden.

Het verlossingswerk van Christus was van het grootste belang. Want tevoren waren de mensen in de macht van de tegenstander van God en ze konden zich uit eigen kracht niet vrij maken, omdat de wil steeds weer door hem werd verzwakt, zolang ze de tegenstander van God niet met het doeltreffendste wapen bestreden, met de liefde, die overwinnaar is ook van de ergste vijand van de ziel. En daarom toonde God de mensen de weg door Jezus Christus. Hij bewees hun de kracht van de Liefde en verwierf door Zijn dood aan het kruis toevoer van kracht en versterkte wil voor de mensheid.

Zodoende kan de tegenstander van God te allen tijde worden ontvlucht door de mens die in Jezus Christus als Verlosser der wereld gelooft en die door de liefde zich tot belanghebbende maakt van de door Jezus' dood verworven genaden. Het zal hem dus mogelijk zijn goed te willen en te handelen en hij zal niet weerloos aan de vijand van de zielen zijn overgeleverd. Als hij maar op God aanstuurt, zal hem ook steeds de kracht toestromen om datgene te verrichten wat God welgevallig is. Daarom belichaamde de eeuwige Godheid Zich in een mens, om alle mensen het bewijs te leveren dat er een weg is, die ze maar hoefden te gaan om vrij te worden van de duistere macht.

De mensen hebben een taak te vervullen op aarde en nooit zal deze vervulling tot de onmogelijkheden behoren. Maar vóór het verlossingswerk waren de mensen in uiterste geestelijke nood door de zwakheid van hun wil tegenover de verzoeken en aanvechtingen, maar die van God uit aan Zijn tegenstander waren toegekend. Door sterke wil om in liefde werkzaam te zijn, zouden ze hem weerstand hebben kunnen bieden. En dit ontbrak hun en daarom bleven ze in zijn boeien. Het streven naar het goede bleef alleen bij denkbeeldige voornemens zonder verwezenlijking. En enkelen voelden deze zwakheid en ze leden onder de gebonden wil.

Maar Jezus Christus verlostte hen door Zijn dood aan het kruis. Hij ging de weg die allen moeten gaan. De weg van de liefde, die ook de wil tot het goede versterkte, omdat Hij door de Liefde kracht uit God verwierf en elke verantwoordelijkheid meester kon worden. Hij brak de macht van de dood. Want dood is wat gekluisterd op de grond ligt, wat krachteloos is en daarom werkeloos blijft. En Hij volbracht het werk van verlossing niet alleen voor de mensen van Zijn tijd, maar voor alle tijden verwierf Hij de genade van een versterkte wil voor

de mensen die in Hem geloofden en zich bewust onder het kruis plaatsten. Dat wil zeggen: die zelf tot diegenen willen horen die Hij heeft verlost van de eeuwige dood.

Het zal hun niet aan kracht ontbreken. Ze zullen goed kunnen zijn wanneer ze goed willen zijn. Ze zullen in de liefde leven, dus trachten de mens Jezus na te volgen, omdat ze Hem erkennen als Gods Zoon, als Verlosser van de wereld, in wie God in alle volheid was, omdat Hij door de Liefde zich volledig met God had verenigd en Hij daarom ook macht en kracht in overvloed bezat om de vijand van de zielen te overwinnen en hem de macht over de zielen van de mensen te ontrukken. Want alleen de liefde is het middel dat vrij maakt uit vijandige macht. Alleen door de liefde wordt de mens sterk en machtig en kan hij de vijand van zijn ziel overwinnen.

Amen

BD.4952

18 augustus 1950

Het onbegrensd doen toekomen van genade - Doeltreffendheid

Een volle maat van genade valt u ten deel, zolang u op aarde wandelt. En daarom zal niemand kunnen zeggen, door Mij karig bedacht te zijn, zodat het licht van het inzicht niet waarneembaar was. Ik kruis de weg van ieder mens en Ik maak hem attent op de waarheid, die hij ook altijd zal aannemen wanneer hij de wil heeft opwaarts te gaan. In elke levenssituatie wordt hem gelegenheid geboden de weg op te gaan, de weg van de liefde, die onherroepelijk tot inzicht leidt.

Het hele aardse leven laat een aaneenschakeling van genadegaven zien. Hulpmiddelen die Mijn Liefde hem ononderbroken doet toekomen, opdat hij aan het doel van zijn aards bestaan zal beantwoorden. Niemand hoeft eraan voorbij te gaan, wanneer Ik hem met Mijn genade wil bedenken. Hij hoeft alleen maar zijn hart te openen en de genadegaven in ontvangst te nemen. Hij hoeft alleen maar zijn wil op de juiste wijze te gebruiken, en de genade die Ik hem onmetelijk doe toekomen opdat hij gelukkig zal worden, zal effect op hem hebben.

De mens hoeft geen omvangrijk weten te bezitten, maar alleen te leven naar Mijn wil die ook de eenvoudigste mens kan herkennen omdat het hem in het hart is gelegd wat goed en wat kwaad is. Ook de eenvoudigste mens kan naar de stem van het geweten luisteren en deze in acht nemen. Hij kan van binnen uit goed of

slecht zijn. Het inzicht daarin ontbreekt hem niet, zolang hij de stem in zich niet tot zwijgen brengt door het bewust overtreden van Mijn gebod.

Wie slecht is, weet het ook, zelfs wanneer hij zijn slechtheid probeert te rechtvaardigen of ze wil verhullen. Ook deze mens zal Mijn genade kunnen ervaren. Ook hij wordt in situaties geplaatst, waarin hij zich kan bezinnen en veranderen. Dan sta Ik weer op zijn weg en houd hem een mate van genade voor. Maar alleen zijn wil beslist of de genade bij hem doeltreffend wordt.

Maar het volledige inzicht stelt een bereidwilligheid voorop, gebruik te maken van de schenking van Mijn genade. Het vereist een openen van het hart voor Mijn stroom van genade. Maar die wordt dan ook effectief op een manier, dat de mens vanuit de toestand van onwetendheid in het helderste licht wordt geplaatst. Het volledige inzicht zal ook steeds alleen een mens bezitten, die werkzaam is in liefde, die dus elke weerstand heeft opgegeven en daarom ook Mijn gave van genade gewaar wordt en de uitwerking ervan in aanmerking neemt.

Genade komt ieder mens toe, of hij nu goed is of slecht. Alleen ondervindt ze bij de goede mens geen afweer, terwijl de kwade mens nog vol weerstand is tegen Mij en daarom ook Mijn geschenk niet aanneemt. Maar Ik zal niemand karig bedenken, omdat alle mensen Mijn schepselen zijn, die Ik liefheb en voor eeuwig voor Mij wil winnen. Maar de doeltreffendheid van Mijn genade maak Ik van de wil van de mens zelf afhankelijk, daar ze hem anders niet tot zegen strekt.

Amen

De stille maner in u

BD.3199

25 juli 1944

De innerlijke stem

Luister naar de stem van het hart, ze zal u juist wijzen. De wil van de mens is vaak besluiteloos en dit laat zien dat hij wordt beïnvloed door verschillende geestelijke krachten die hem voor zich willen winnen. En dan moet de mens beslissen. Hij mag niet besluiteloos blijven, maar moet de wil een richting geven. En dan moet hij acht slaan op de innerlijke stem die hem raad wil geven om zijn wil goed te gebruiken. Deze stem zal des te duidelijker verneembaar zijn, hoe ijveriger hij is en de juiste weg wil bewandelen. Dan waarschuwt ze hem bij verzoeken, ze versterkt zijn weerstand. Ze maant hem aan en uit zich steeds

trouw wanneer de mens in gevaar is eigen wegen te willen gaan die niet helemaal overeenstemmen met de wil van God.

Maar bijna onhoorbaar zacht is ze bij diegenen die zonder bedenkingen door het leven gaan. Die zich er weinig van aantrekken wat juist en wat verkeerd is. En vaak wordt ze geheel tot zwijgen gebracht, omdat de mens niet luistert en het fijne stemmetjes overstemd wordt door de stem van de wereld. Dan is de mens in groot gevaar. Hij moet zelf een beslissing nemen en zal zich veel meer laten overreden door de influisteringen van de krachten die van God afgekeerd zijn, en zijn handelen zal dienovereenkomstig zijn.

De mens die de wil heeft goed - dus in overeenstemming met Gods wil - te leven, wordt nooit zonder geestelijke bijstand gelaten. Hij wordt geleid. Zijn denken wordt gestuurd, dat wil zeggen: de wilsvrijheid wordt hem weliswaar niet beknot, maar de gedachten komen zo tastbaar dichtbij hem, dat hij ze moet aannemen, als hij zich er niet bewust van afwendt. En als zijn wil zwak is, spannen de geestelijke krachten zich extra in om hun gedachtegoed aan hem over te brengen.

Dan is het alleen maar nodig innerlijk aandachtig te luisteren. Dat wil zeggen: de mens hoeft alleen maar een stille tweespraak met zichzelf te houden en hij zal door middel van gedachten duidelijk worden onderwezen, wat hij doen en wat hij laten moet. Maar vaak volharden de mensen niet in deze korte innerlijke beschouwing. Hun gedachten snellen weg, nu eens hierheen dan weer daarheen. En het heeft zijn uitwerking in besluiteloosheid, in een aarzelen, zowel tegenover het goede als tegenover het kwade. En daarom wordt u steeds weer aangemaand aandacht te schenken aan de stem van het hart, opdat u duidelijk en vastberaden handelt en niet van de goede weg afwijkt.

Een besluiteloze wil is een goed aanvalspunt voor de tegenstander van God. Want dan begint zijn macht over deze en elke verzoeking stelt de wil voor de beslissing: voor of tegen. Maar slaat de mens acht op de innerlijke stem, dan hoeft hij niet lang te strijden. Hij zal de verzoeking weerstaan, omdat de goede krachten hem ook bijstaan, zodra hij hun aandacht schenkt en hun aanmaning opvolgt. Dan wordt ook zijn kracht vergroot, want zijn wil geeft de lichtwezens het recht om hem kracht te doen toekomen, terwijl de willoosheid hen daarbij hindert. Want tegen zijn wil in wordt de mens niet met kracht bedacht, ofschoon de lichtwezens in overgrote liefde bezorgd zijn om de ziel van de mens. Maar ook hun werkzaam zijn is onderworpen aan de goddelijke wet, die echter de vrije wil op de eerste plaats stelt.

Maar de innerlijke stem is alleen maar verneembaar voor degene die in vrije wil naar zijn innerlijk luistert. En daarom is ze nooit als dwang te beschouwen. Integendeel, ze kan gehoord of niet gehoord worden. Er kan gehoor aan worden

gegeven en ze kan onopgemerkt worden gelaten, al naar gelang van de wil van de mens. Ze maant en waarschuwt maar zachtjes, ze is een hulp voor wie zwak zijn en een leider voor wie besluiteloos zijn. Ze zal zich nooit opdringen, maar alleen wie luistert hoort ze. Maar deze zal goed geleid zijn en hij zal zijn levensweg zorgeloos kunnen afleggen. Want als hij aan de stem van het hart gehoor geeft, weet hij ook dat hij goed handelt en leeft volgens de wil van God.

Amen

BD.4833

8 februari 1950

De stem van het geweten - Het gebod van de liefde - Weten

Wat voor u op aarde nodig is om het doel te bereiken, doe Ik u in ruime mate toekomen, opdat het geheel rijp worden van de ziel voor u niet onmogelijk is. Maar Ik weet ook sedert eeuwigheid voor ieder afzonderlijk de mate van genade die hem van nut is. Bijgevolg weet Ik ook welke middelen hem dienen en hoe hij zich hierop instelt. Daarom ook de verschillende soorten lotgevallen in het leven, die echter alle wegen zijn naar het doel, naar de laatste voltooiing, wanneer de mens ze bewandelt en ernaar streeft opwaarts te gaan.

Het leven op aarde bestaat voor ieder uit een andere bezigheid die hem successen of mislukkingen oplevert. De meest verschillende beroepen leiden tot ijverige mensen die op aards succes bedacht zijn. Die dus, beantwoordend aan hun successen, ook verschillende eisen aan het leven stellen, die echter meestal gaan om het welbehagen van het lichaam. Maar dit aardse streven levert hun geestelijk geen positieve ontwikkeling op, om welke reden deze dus geheel onafhankelijk is van de levensomstandigheden en de bekwaamheid van een mens.

Om geestelijk vooruit te gaan is alleen een levenswandel volgens Mijn wil nodig. En deze levenswandel kan ieder mens leiden, arm of rijk, voornaam of eenvoudig, jong of oud, intelligent of beperkt in zijn weten. Ik heb in het hart van de mens een maner gelegd, zodat ieder ook uit zichzelf weet wat goed of kwaad is, omdat hij precies weet wat de uitwerking op hem zelf is van elke handeling. Wie zich aan deze maner houdt, wie dus de stem van zijn geweten gehoor schenkt, gaat ook de juiste weg die naar het doel leidt.

Maar de stem van het geweten wordt pas ontwikkeld door de opvoeding. Door onderrichtingen, door het opnemen van Mijn Woord, kortom, door een weten dat ieder van u wordt overgebracht door het evangelie dat u verkondigd wordt door

woord en geschrift. Dit evangelie maakt u Mijn wil bekend, die in één gebod wordt samengevat: “Heb God lief boven alles en de naaste als jezelf.” Wie dit gebod nakomt, leeft in Mijn ordening en zijn geestelijke vooruitgang is zeker voor hem. Hij kan ook zonder dieper weten zijn, maar toch wordt zijn ziel rijp. Hij kan echter ook van Mij een weten in ontvangst nemen. De mensen worden zo bedacht, zoals ze de hun toekomende genade willen gebruiken.

Wie veel wil uitdelen, zal veel ontvangen. Wie echter toch alleen leeft, maar dit in Mijn eeuwige ordening, zal op aarde ook onwetend kunnen zijn. Maar hij zal niet zonder geestelijke goederen zijn, want hij zal in het helderste licht staan, dus wetend en vol van kracht zijn, zodra hij zijn lichamelijk omhulsel aflegt.

Er is geen bijzonder weten voor nodig om volmaakt te worden op aarde, maar alleen de wil om onbaatzuchtige naastenliefde te beoefenen. En deze kan ieder mens opbrengen, die naar meer streeft, die luistert naar de maner in zijn hart, die Mijn wil vervult, omdat hij voelt, dat hij Mij alleen dan welgevallig is, wanneer hij uit eigen beweging goed is voor de medemensen. Wanneer hij Mij en de naaste de liefde betuigt die Ik van hem vraag. Daarom heb Ik de mensen als voornaamste gebod het gebod van de liefde gegeven.

Amen

BD.5760

3 september 1953

Het ongevoelig worden voor de innerlijke stem door het weren van de Geest

De Geest in u mag u niet weren, wanneer hij zich wil uiten. En hij wil zich uiten als u innerlijk wordt aangespoord tot geestelijk denken, zodra uw gedachten zich weer met datgene bezighouden wat niet uw lichaam, maar uw ziel betreft. Zodra u zult moeten denken aan de dood, aan een voortleven na de dood, aan God, aan een verantwoording voor Hem, aan uw eigen onvolmaaktheid, aan fouten en zwakheden die u zelf als zodanig opvat en die u innerlijk ontevreden en angstig maken. Dit zijn allemaal uitingen van de Geest in u, die zich graag verstaanbaar wil maken, die uw opmerkzaamheid vraagt tegenover al deze zaken die alleen belangrijk zijn voor de eeuwigheid.

Dit zijn allemaal gedachten die zich niet met de aardse wereld bezighouden. Integendeel, ze maken u attent op het geestelijke rijk. En op zulke gedachten moet acht worden geslagen, want ze duiken niet voor niets in de mens op. Het

zijn stille aanmaningen en waarschuwingen. Het is de innerlijke stem - die de mens alleen niet als stem herkenbaar is - die hem hetzelfde zegt, dat de mens zich moet bezinnen en niet onverschillig moet voortleven. Dat hij niet alleen een aardse leven moet leiden, omdat hij daardoor zijn ziel onnoemelijke schade toebrengt.

De maner in de mens zwijgt niet, maar wordt heel vaak niet gehoord. Want de stem van buitenaf is luider en overstemt de innerlijke stem, wanneer het denken van de mens te zeer op de wereld is gericht. Dan wordt hij ongevoelig voor de fijne stem die in hem weerklinkt. Hij opent zijn ogen en oren alleen nog voor de wereld. En dan is hij in groot gevaar, dat hij het vermogen die stem te horen helemaal verliest, dat hij elk geloof verliest en niet meer in staat is geestelijk te denken.

Ieder mens, ook de wereldse mens die midden in het leven staat, heeft stille ogenblikken, waarin hij zich op zichzelf kan bezinnen wanneer hij het wil. Ieder mens wordt soms bij gesprekken betrokken, die geestelijke problemen aanroeren. In ieder mens tracht de Geest die een deeltje is van God, zich te uiten. Want God raakt alle mensen even aan. En dat steeds weer, omdat Hij ze graag van het zuiver aardse af wil brengen en op het geestelijke wil richten.

Maar wie de Geest in zich weert, wie alle gedachten die indruk op hem maken opzij drukt, wie zich afsluit voor elke onderrichting van binnen uit, die hindert de Geest in zich werkzaam te zijn, in zijn eigen nadeel. Want hij verliest elke binding met het goddelijke. Hij breekt zelf alle bruggen af. Hij blijft op aarde en zal nooit geestelijke sferen kunnen betreden, zelfs niet wanneer zijn aardse leven is beëindigd. Want zijn ziel is zo materieel ingesteld, dat ze de aardse sfeer niet kan verlaten. Ze is verhard, net als de materie die in het leven op aarde haar denken en streven beheerste. En voor deze ziel is de weg oneindig ver, voordat ze in de sfeer van het geestelijke kan komen. Want hij is veel moeilijker te gaan dan op aarde.

Amen

BD.6585

1 juli 1956

De stem van het geweten

Ieder heeft een stille maner in zich die hem onmerkbaar dringt of waarschuwt, die zich echter zo zachtjes uit dat hij gemakkelijk niet gehoord kan worden wanneer de mens geen acht op hem slaat. Deze maner in u is ook een genade van God, een

hulpmiddel dat door de Liefde Gods wordt gebruikt, een geschenk dat ieder mens is gegeven, maar waar ook acht op moet worden geslagen, wil het zin hebben. Zolang de mens juist en rechtvaardig wil leven, zal hij ook steeds aandacht schenken aan wat de innerlijke stem hem zegt. Hij zal zich gehinderd voelen wanneer hij op het punt staat een onrechtvaardigheid te begaan. En hij zal een zacht aandringen in zich vernemen als het er om gaat goede werken te verrichten. Want de maner in hem kan zich uiten bij mensen die van goede wil zijn.

Maar de “stem van het geweten” kan ook heel gemakkelijk worden verstikt of overstemd door verlokkingen die luider klinken en daarom eerder worden aangehoord, maar die nooit de ziel tot heil strekken. Dan stompt de mens af. Het is hem onverschillig of dat wat hij doet goed of slecht is. Hij geeft gevolg aan alle opwellingen die hem aards voordeel opleveren. En hij luistert er niet meer naar, wanneer de stem van het geweten zich kenbaar wil maken. Maar deze ongevoeligheid voor het spreken van het geweten is zijn eigen schuld, want de stille maner bevindt zich in ieder mensenhart.

Hij kan echter verdrongen of bewust verhinderd worden zich te uiten. En dat gebeurt wanneer de mens tegen de innerlijke aanmaning of waarschuwing in handelt en daardoor deze fijne stem tot zwijgen brengt. Want God dwingt de wil niet en een dwingen van de wil zou het zijn, als de innerlijke stem ondanks afweer zich steeds luider op de voorgrond zou plaatsen en de mens daardoor onvrij werd in zijn willen en handelen. Elke genadegave van God moet vrijwillig worden benut, wil ze haar uitwerking niet mislopen.

Maar het beste resultaat krijgt men, wanneer de mens zich helemaal van binnen uit zal laten leiden. Wanneer hij bij al zijn doen en laten tevoren bij zichzelf te rade gaat, wanneer hij vanuit de wil om steeds het goede te doen, God vraagt om Zijn leiding en zich dan zal laten leiden door Hem. En dan zal de stem steeds helderder en begrijpelijker in hem weerklinken. Dan zal ze niet meer door de stem van de wereld overstemd kunnen worden. Dan plaatst de mens zich bewust onder de leiding van de Geest. Want hij herkent bij zichzelf diens werkzaam zijn en hij weet dat het de stem van God is die hem nu stuurt en leidt, die hem onderricht en hem met raad ter zijde staat.

De stille maner in de mens, de stem van het geweten, kan dus door de mens zelf ertoe worden gebracht zich luider te uiten, wanneer hij altijd bereid is naar hem te luisteren en zijn aansporingen op te volgen. Dat zal echter alleen gebeuren bij mensen die een leven in liefde leiden. Dan zijn er geen hindernissen meer voor de Geestvank die zich graag wil uiten. Dan kan hij op de voorgrond treden en openlijk op de mensen inwerken. Dan betekent dat geen gedwongen wil meer, want de wil is dan zelf bereid zich onder de goddelijk-geestelijke leiding te plaatsen. En dan leidt de mens een innerlijk leven. Hij beraadslaagt voortdurend

met zijn innerlijke leider. Hij weet dat het Gods stem is die in hem weerklinkt, die hem waarschuwt en aanmaant, die hem leidt op al zijn wegen. En dan zal zijn levenswandel ook volgens de wil van God zijn, omdat de Geest in hem steeds alleen vanuit Gods wil op de mens inwerkt.

Zonder de innerlijke maner en waarschuwer hoeft geen mens door het aardse leven te gaan. Want hij zal alle mensen aanspreken zolang deze nog te leiden zijn, zolang ze nog besluiteloos zijn om goed of slecht te handelen. Maar zodra de wil tot het kwade overweegt, wordt de stem steeds zachter en kan tenslotte helemaal verstommen, wanneer er niet een plotselinge verandering plaatsvindt. Maar zolang de mens leeft, probeert God hem steeds weer innerlijk aan te spreken en zijn geweten te treffen. Hij oefent echter geen enkele dwang uit op diens wil, Hij zal hem steeds de vrijheid laten.

Amen

BD.8421

24 februari 1963

Het aangesproken worden door God is het bewijs van Zijn bestaan

U bent op aarde al gelukkig te noemen, dat u door Mij wordt aangesproken. Dat u Mijn Woord ontvangt en daardoor in het bezit komt van de zuivere waarheid. Want er wordt u tegelijkertijd een bewijs gegeven, dat Ik besta en dat u met Mij in zeer nauwe samenhang staat. Er wordt u het bewijs gegeven, dat er een kracht aan het werk is, die u bedenkt met een geestelijk weten dat u zich zuiver verstandelijk niet eigen zult kunnen maken, omdat het een gebied raakt dat u onbekend en ontoegankelijk is.

En u zult daar nu ook uit moeten concluderen dat deze kracht van een Wezen uitstraalt, dat van alles op de hoogte is en ook u die totaal onwetend bent, dit weten wil doen toekomen. En u zult dan ook uw gedachten naar dit door u nu onderkende Wezen toewenden en het trachten te doorgronden. En Ik wil alleen beogen, dat u vragende gedachten uitzendt in de oneindigheid, die Ik u dan ook beantwoorden zal, omdat Ik niet wil dat u in onwetendheid blijft. Integendeel, Ik wil een licht laten stralen in de duisternis.

Het is waarlijk al een gelukzaligheid, Mijn aanspreken te vernemen. Want u bent nu ook in staat vol overtuiging te geloven in een Wezen dat u geschapen heeft en dat voortdurend met u in verbinding staat wanneer u zich daar zelf niet tegen verzet. Want u zou dan ook niet Mijn aanspreken vernemen of ze erkennen als aangesproken te worden door uw God en Schepper. Maar wie zich door Mij voelt aangesproken, heeft ook een bewijs van Mij, van Mijn liefde en wijsheid. En hij kan en zal ook spoedig Mijn Liefde beantwoorden. Want het Woord dat Ik u doe toekomen, is met Mijn kracht gezegend. Het zal dus ook effect op u hebben en u ook op aarde al de zekerheid geven, dat u in Mij een Vader hebt aan wiens hart u goed geborgen bent.

Wat van u gevraagd wordt te geloven, wordt voor u tot innerlijke zekerheid, doordat Ik Zelf Me tegenover u uit door Mijn Woord. U zult niet meer kunnen twijfelen. En toch is Mijn Woord geen geloofsdwang voor u. Maar het kan pas in u weerklinken, wanneer u gelooft in een God die u heeft geschapen en Zich nu ook tegenover u uit. En dit innerlijke geloof wordt aan u overgebracht door Mijn Geest, het vonkje van Liefde in u dat een deel is van Mij. Deze Geest onderricht u van binnen, zodat u vooralsnog in staat bent een levend geloof te hebben in Mij en Mijn bestaan en nu probeert u met Mij in verbinding te stellen.

En wanneer u nu bewust deze band met Mij tot stand brengt, wat gebeurt door gebed, door werken van liefde en door innige gedachten aan Mij, dan kan Ik Me tegenover u uiten door Mijn aanspreken. En dan wordt het geloof in u versterkt. Het wordt levend. U bent u bewust van de aanwezigheid van uw God en Schepper en u zult nu ook deze band niet opgeven. Maar dat u zich aanvankelijk niet verzet tegen de uiting van uw Geestvonk, heeft uw vrije wil tot stand gebracht. Want u hoeft hem ook geen gehoor te schenken. Maar dan zult u ook nooit de stem van uw God en Vader van eeuwigheid kunnen vernemen, daar anders alle mensen geloven **moesten**. Dit zou de ziel van de mens echter niet tot voordeel strekken.

Maar ieder mens kom Ik tegemoet. En hij hoeft waarlijk maar één stap te zetten in Mijn richting, dan zal Ik hem vastpakken en eeuwig niet meer terug laten zinken. Maar deze stap moet vrijwillig worden gezet. En hij wordt gezet, wanneer de mens acht slaat op de stem van het geweten, op de zachte uitingen van Mijn Geestvonk die altijd alleen ten doel zullen hebben dat de mens een God en Schepper erkent die hem ook zelf heeft geschapen.

En al is dit geloof in Mij ook nog zo zwak, het kan krachtig worden gemaakt. Want spoedig zal Ik proberen Me aan hem kenbaar te maken door wat hij beleeft en meemaakt, zodat zijn gedachten uitgaan naar de macht aan welke alles is onderworpen. En zijn gedachten zullen waarlijk juist worden gestuurd en de

bewijzen van Mijn bestaan zullen hem steeds duidelijker worden geschonken en een innige band van hem met Mij teweegbrengen.

Leeft hij echter in de genade Mijn Woord te horen - hetzij direct of indirect door Mijn boden - dan heeft hij ook elke twijfel laten varen. Dan is hij geheel overtuigd van Mij en Mijn aanwezigheid. En dit vaste geloof is een geweldige geestelijke vooruitgang, want nu zullen zijn doen en denken steeds door Mij geleid zijn. Hij zal Mij om raad vragen bij alles wat hij onderneemt. Hij kan niet meer twijfelen, omdat hij Mij heeft ervaren en elke dag, elk ogenblik Mij opnieuw meemaakt. En dat hij nu ook zijn aardse taak vervult, wordt tot stand gebracht door de kracht die hem door Mijn aanspreken steeds weer toekomt.

En hij zal ononderbroken zijn doel nastreven, de aaneensluiting met Mij tot stand te brengen, die hem verzekert van een eeuwig leven in gelukzaligheid. Want hij zal het Woord dat hem wordt toegestuurd, niet alleen aanhoren. Veeleer zal hij het naleven. En dat wil zeggen dat hij helemaal zal opgaan in Mijn wil, naar Mijn wil zal leven, een levenswandel in liefde zal leiden en zichzelf dus geheel tot liefde zal vormen. Hij zal het doel van zijn leven op aarde vervullen en definitief naar Mij terugkeren, omdat hij weer volmaakt is geworden zoals hij was in het allereerste begin, omdat hij nu Mijn kind is geworden en dat zal blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen
